

BØRNETEATER

NR. 125 • MAJ 2003

avisen

Børnene tilbage i plyssen

Det Kgl. Teater vil erobre børnepublikummet tilbage og spille teater for de små på Gl. Scene.

Side 2-3

Lovlig aktivitet

Kulturminister Brian Mikkelsen vil alligevel gerne have en ny teaterlov. Jørn Langsted giver sit barske besyv med.

Side 3

Reunert til Gruppe 38

»Den lille pige med svovlstikkerne« tog prisen som Årets Børneteaterforestilling

Side 13

Festivaler forude

En ny, stor international børneteaterfestival ser dagens lys i Vestsjællands Amt til august.

Side 14

BØRNETEATER
nr. 125 maj 2003
avisen

Grænser for vækst?

Kolding Kommune udgjorde rammerne for Festival 2003, hvor over 90 teatre – herunder Teater 2 Tusind med sin helt egen udgave af »Lille Claus og Store Claus« (billedet) – sørgede for teaterliv i byen. Men trods den megen kunst i børnehøjde er festivalens mega-størrelse måske ved at udgøre et problem.

Reportage og anmeldelser

s. 4-13

Foto: Teater2Tusind

» Jeg synes, at børnene har fortjent at se mere teater i et professionelt teaterhus i stedet for at man præsenterer forestillinger med papkulisser i gymnastiksale. Derfor vil vi også fremover stille skrappe krav til bl.a. Det Kgl. Teater på dette område

Brian Mikkelsen
i Politiken 2. april 2003

Nationalscenen på charmeoffensiv

Kulturministeren vil have en ny teaterlov, Teaterrådets afgående formand vil gøre op med teaterpolitikens dødssynder og Det Kgl. Teater vil have børnepublikummet tilbage

Af Carsten Jensen
Illustration: Bob Katzenelson

Netop som man havde ndstillet sig på, at Kulturminister Brian Mikkelsen (K) ville nøjes med mindre justeringer af den gældende teaterlov (omkring abonnementsordningen m.m.), lyder der nye toner.

Slut med lappeløsninger på en teaterlov, der har udlevet sig selv. Mikkelsens mantra vil være, at der kan laves bedre kunst for de samme penge, og alle involverede nu må se at komme ud fra deres faste bastioner og slås for en samlet forbedring af teaterlivets forhold og ikke kun for deres egne små enemærker.

Op til en udmelding om modernisering af teaterloven har Brian Mikkelsen inviteret udvalgte dele af teaterlivet og de politiske partier til åbne og lukkede forhandlinger – og det hele

leder frem til en teaterkonference den 3. juni, hvor det vil vise sig, hvor meget virkelighed der er i kulturministerens nyfundne entusiasme (læs også Jørn Langstedts klumme side 3).

Mikkelsen har bl.a. fået input fra det afgående teaterråd, hvis formand, Lars Seeberg, lancerede »teaterpolitikens syv dødssynder« (se boks) for offentligheden i en kronik i Politiken 6. april.

Seebergs synder

Det er interessant og provokerende læsning, og børneteaterområdet kan konstatere, at man ingenlunde går ram forbi.

I Seebergs »synderegister« finder man bl.a. et ønske om at undgå børneteater i gymnastiksale og turneteater i forsamlingshuse. Seeberg mener i centraliserings (u)hellige navn, at man en gang for alle burde »gøre op med vrangforestil-

lingen om, at børneteater er noget, der skal opleves i gymnastiksale landet rundt. Lad børnene komme i bus med kammeraterne til en forestilling i et magisk rum, der er indrettet optimalt,« siger han.

Han mener tilsvarende, at alle former for distributionsstøtte bør ophæves og midlerne gives fri til produktionsstøtte. Altså væk med bl.a. den refusionsordning, der p.t. holder mindst et halvt hundrede børneteatre i live. Nu kan de få (lidt flere) penge at producere forestillinger for, og så får man jo se, om de betrængte skoler og institutioner kan købe den – til den nye forhøjede pris...

Teaterrådsformanden tager et opgør med de glade amatører på landets teatre. Oversat til børneteater-sprog betyder det, at også børneteatrene skal have mere professionelle bestyrelser, der kan ansætte chefer for kortere tid og skifte kunstnerisk linje. Og det er jo en udvikling, der i forvejen accelerer på området, hvor der også kun er ganske få eksempler tilbage på teatre med kollektiv ledelse.

I sin kronik giver Lars Seeberg også sit besyv med til de visioner, der rumler i børneteater-kredse om at overtage Folketeatret og få den børnenes nationalscene, som mange drømmer om. Seeberg opfordrer til at gøre Folketeatret »til et egentligt folketeater for familier og børn med et stærkt udbud på både de små og den store scene, forestået af børneteatrene kyndige folk«.

Eggert i kulissen

Med sin afskedssalut har

Teaterpolitikens syv dødssynder

- Minimalisme. Lad i stedet de små teatre vokse til større enheder, der ikke er lokalpolitisk begrundede, men formet af kunstnerisk behov.
- Decentralisme. Lad i stedet publikum – børn og voksne – mødes med teatret i dets fineste form. Lad publikum tage bussen, ikke skuespillerne.
- Kommmercialisme. Lad i stedet det kommercielle teater klare sig uden offentlig støtte og det kunstneriske teater få bedre vilkår. Skil formerne ad.
- Protektionisme. Ophæv i stedet alle former for distributionsstøtte og fordel den frigjorte sum til produktionsstøtte. Overlad rabatformer og markedsføring til det enkelte teater.
- Nationalisme. Indskriv i stedet kravet om abenhed i forhold til og intensiveret udveksling med andre landes og kulturers teaterudtryk.
- Provinsialisme. Tving i stedet den moderne dans væk fra hovedstaden, hvor der er nok af den, og lad den blomstre i mødet med et knap så indforstået publikum.
- Amatørisme. Professionaliser i stedet ledelsen på alle niveauer. Styrk bestyrelser med eks-ternt udpegede medlemmer, der ansætter chefer, der sidder i kortere tid med reel frihed til at skifte personale og kunstnerisk linje – til glæde for et interesseret publikum.

Lars Seeberg fået sat ord på nogle af de dilemmaer, som også må være temaer for en modernisering af teaterloven.

Teaterrådet og dets formand takker som bekendt af 1. juli og erstattes af et fagligt udvalg. Det sker bl.a. i ekkoet fra BørneTeater-Sammenslutningen (BTS), der beklager, at rådet ikke sluttede sin sidste tildeling (se BTA 124) af med at håndhæve den uskrevne praksis, der tilsiger, at 25 procent af den samlede bevilling skal gå til børneteaterområdet. Svarende nogenlunde til deres andel

Seeberg skal koncentrere sig fuldt om H.C. Andersen sekretariatet og alle begivenhederne omkring eventyrdigterens 200-års-fejring, får rådsmedlem Anette Eggert mulighed for at følge de nye beslutningstagere til dørs. Hun er blevet udpeget af BTS til Kunstrådets repræsentantskab, der skal være med til at udpege medlemmer til de nye fagudvalg, herunder altså teaterudvalget.

Kamp om børnene

Mens store dele af kulturlivet skal vænne sig til den nye struktur og de nye mennesker i Kunstrådet, ruste også Nationalscenen sig til nye tider med nyt operahus og nyt skuespilhus, og store planer for fremtiden

Man har bl.a. visioner om at bruge Gamle Scene til teater for børn og formiddagen, teater for pensionister om eftermiddagen og ballet og opera om aftenen.

Der kan blive slidt godt på guldbronzen og plysset, men den store masterplan er kort og godt at blive en nationalscene i ordets betydeligste forstand – og så skal alle de »oversete« befolkningsgrupper ind på Kongens Nytorv.

Det er næsten en kulturkamp, forstår man på teaterchef Michael Christiansen: »For en generation siden flyttede man børnene fra teatrene og ud på skoler og i forsamlingshuse, og der er de stort set blevet. Det var en politisk beslutning at holde institutionsteatret og børneteateret adskilt, og det har man fastholdt til ubodelig skade. Nu foreslår vi, at nationalscenen påtager sig forpligtelsen og på tværs af

kunstarterne opbygger en børne- og ungdomsafdeling.« (Berlingske Tidende 18.3.03)

I Michael Christiansens drømmesyn indgår givet også den stærke forbedring af Nationalscenen samlede publikumstal, som en invasion af små publikummer uvægerligt vil medføre.

Og hvis teaterchefen havde frygtet for indigerede fyrår fra de eksisterende børne- og ungdomsteatres organisation, så melder formanden for BørneTeater-Sammenslutningen (teater)hus forbi:

»Det er glimrende, at Det Kgl. Teater vil spille børneteater – de skal bare gøre det ordentligt!« lyder det fra Michael Ramløse, der refererer til Nationalscenen seneste udspil for familiepublikummet, »Vinden i piletræerne«, der i øvrigt genopstilles i den kommende sæson.

Det er en stort opsat forestilling med overraskende kulisser og gode skuespillere. Det virkede bare slet ikke, mener BTS-formanden, der har en meningsfælle i den nyligt afdøde teaterkritiker Jens Kistrup, som i Weekendavisen

under overskriften »Lumsk kedeligt« sluttede af med at konstatere, at »Alt det ydre fungerer, særdeles fint endda. Men der mangler nogen indeni. Vi kan kalde det liv. Eller skal vi kalde det sjæl!«

Teaterpolitik ala Odense

Kistrup vidste, som Ramløse gør det, at det kræver noget særligt at producere og spille godt børneteater.

BTS-formanden mener således ikke, at Nationalscenen skal charmeoffensiv udgøre en ikke en trussel mod de eksisterende børneteatre – og slet ikke i lyset af kulturminister Brian Mikkelsens gentagne og meget positive udmeldinger om, at han vil styrke børne-

teatret.

Måske skal Michael Christiansen tænke engagerede børneteaterfolk ind i sin nye vision. Og i en lidt større skala end da en af hans forgængere, Boel Jørgensen, i 1989 kommenterede et oplæg til et teaterlovsforslag(!), der ville have Nationalscenen til at producere børneteater.

»Vi vil ikke gå i bedene på folk, som har gjort det arbejde godt og professionelt i mange år,« lod det fra teaterchefen, der i stedet lod enkelte børneteatre opføre forestillinger i Det Kgl. Teaters foyer.

Boel Jørgensen forsøgte sig også med opsøgende ballet for det unge publikum – ganske som i dag, hvor Det Kgl. Teater også lejlighedsvis søger ud i provinsen for at vise flaget. Og her går teaterlivet ellers sin skæve gang. I Viborg bliver performance-teatret Carte Blanche egns-teater fra næste år at regne og med en gradvis opdatering af støttebeløbet fra amt og kommune til 2,4 millioner kroner fra 2006

Og mens denne udgave af Børneteateravisen var på vej i trykken, blev der kæmpet i Odense. Her har kommunen skåret ned på teaterbevillingen med lidt over en million og efterfølgende med en licitationsrunde bedt de lokale teatre byde ind på det resterende beløb på godt og vel 4,4 millioner kroner. Den særdeles interessante udgave af kulturpolitik i relativt frit fald synes at ende med, at børneteateret Skægspire og Den Fynske Opera deles om såvel den decimerede bevillingen som Teaterhuset, hvor også Gadesjakkert er at finde i hvert fald frem til årsskiftet – med en støtte på en lille million, der på kringlet vis tages fra midlerne til »øvrige kulturelle virksomheder«.

Sådan kan tingene osse gøres...

Kunstrådet

Formand frem til 31. marts 2007: Lars Liebst, adm. direktør i Tivoli, tidl. leder og stifter af Grønnegårds Teatret, tidl. konst. rektor og afd.leder på Statens Teaterskole

Kunstrådets repræsentantskab:

Består af 36 medlemmer med bl.a.:

- Anders Laursen, musiker, udpeget til formand.
- Anette Eggert, administrator i BaggårdTeatret, er udpeget af BTS og ASSITEJ.
- Gitte Kath, scenograf og instruktør hos Møllen, er udpeget af Danske Sceneinstruktører og Sammenslutningen af Danske Scenografer.
- Pia Jette Hansen, leder af Hølbæk Egnsteater, er udpeget af Foreningen Af Små Teatre og Danske Teatres Fællesorganisation.
- Jørgen Hvidfelt, lektor og fhv. formand for Danmarks Teaterforeninger (DT), er udpeget af DT. *Se hele listen på www.kum.dk*

Under Langstedts Lup

Af Jørn Langsted

Det er nu snart fire år siden, at Kulturministeriet nedsatte et hurtigtarbejdende udvalg, der skulle kikke teaterloven efter i sømmene. Det kom der en betænkning ud af i efteråret 1999 (Betænkning om Teaterstøtte i Danmark, Bet. nr. 1373). Og siden skete der absolut ingen ting, men på den anden side er de så generelle og underligt uformændede, så man ikke tror, at det store oppositionsparti helt ved, hvad det taler om. Det forekommer, snarere end to beslutningsforslag, at være det rå resultat af en brainstorm, hvor fikse ideer, fordomme og misforståelser blandes lystigt med delanalyser og konkrete forslag til forbedringer. At abonnementsordningen står så højt på den sociale-demokratiske ønskeseddel, at den fik sit eget beslutningsforslag, kunne ikke komme som en overraskelse. Men om en analyse af plusser og minusser ved den faktisk fungerende abonnementsordning var der ikke tale. Man må desværre konkludere at pengene til PR-bureauet var givet dårligt ud. Selvfølgelig til Det Kgl. Teater efter flere pinagte mellem spil med en politisk beslutning om at bygge på Kvæsthusbroen – for godt 700 millioner kroner. Selvom Det Kgl. Teater er en del af teaterloven, så førte de vidtrækkende beslutninger om det teater ikke til teaterlovændringer.

Teaterloven blev så godt nok ændret i maj 2000, men det handlede kun om at give kulturministeren beføjelse til at indgå regionale kulturaftaler, og teaterloven blev også ændret her i foråret, men det drejer sig kun om konsekvensrettelser som følge af oprettelser af det nye Kunstråd. Alt sammen er det altså små bureaukratirettelser. I 1999 hastede det med den betænkning, som førte til nul og nix. Siden er der ingen kulturministre, der har været i besiddelse af noget, der ligner ambitioner på teatrets vegne. Tingene får lov til at dalre videre. Man skærer i budgetterne her og der. Man konstaterer, at situationen blandt de store københavnske teatre er helt uholdbar, og at de økonomiske katastrofer hele tiden truer i kulissen. Teaterrådet tvinges til at skære ned på antallet af støttede enkeltprojekter, altså til væsentlige nyudviklinger, og rådet taler højlydt om behovet for en ny teaterlov. Tidsskriftet Teater i udgiver et særnummer, en teaterpolitisk pamflet, fyldt med ideer og overvejelser. Ingenting sker. Ingen politikere vil røre ved teaterpolitikken.

Denne situation var det så, at Socialdemokratiet i slutningen af februar offentliggjorde to papirer, to oplæg til Folketingets beslutninger: Det ene om teaterabonnementsordningen, og det andet om teaterpolitik. Det er nogle af de mærkeligste teaterpolitiske doku-

menter, der er set i mands minde. På den ene side udviser de en vilje til at gøre noget ved teatersituationen her og nu og siger fornuftige ting om teatrets rolle i samfundet, men på den anden side er de så generelle og underligt uformændede, så man ikke tror, at det store oppositionsparti helt ved, hvad det taler om. Det forekommer, snarere end to beslutningsforslag, at være det rå resultat af en brainstorm, hvor fikse ideer, fordomme og misforståelser blandes lystigt med delanalyser og konkrete forslag til forbedringer. At abonnementsordningen står så højt på den sociale-demokratiske ønskeseddel, at den fik sit eget beslutningsforslag, kunne ikke komme som en overraskelse. Men om en analyse af plusser og minusser ved den faktisk fungerende abonnementsordning var der ikke tale. Man må desværre konkludere at pengene til PR-bureauet var givet dårligt ud. Selvfølgelig til Det Kgl. Teater, 120.000 kr. pr. forestilling på landsdelsscenerne i Århus, Odense og Aalborg og 70.000 kr. på Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, mens det kun koster offentlige kasser 27.000 kr. pr. forestilling på små storbyteatre, egnsteatre, børneteatre og eksperimenterende teatre, er der ingen, der problematiserer. At det er udtryk for nogle kolossale forskelle i teaterbranchens arbejdsbetingelser, siger sig selv. Men hvorfor skal det f.eks. være billigere at lave teater for børn end for voksne institutionsteatergængere? Burde det ikke være lige omvendt?

De to beslutningsforslag blev diskuteret i Folketinget den 3. april, og her loftede kulturminister Brian Mikkelsen sløret for, hvad Kulturministeriet sådan går og brygger på i teatersammenhæng. Melodien ser ud til at være denne her: Abonnementsordningen vil blive justeret og gjort mere fleksibel; man har bedt koordinationsudvalget i Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab om at komme med forslag til omlægning af støtteordningen i København; man laver nye fire-års aftaler med landsdelsscenerne i Århus, Odense og Aalborg med en fælles vision og mission for de tre teatre; for Det Kgl. Teater skal der laves ny politisk flerårsaftale; et eller andet udspil om ny dans sammen med Dansk Folkeparti annonceres; og man vil tage fat på hele børneteaterområdet – ja Dansk Folkeparti mener, at man skal se »at få ryddet op i det moralske, der foregår der«. Og så vil man afholde en konference den 3. juni.

Jamen, hvad har det her med en ny teaterlov at gøre, vil den kvikke læser spørge. Det ligner jo mest et opsamlingsheat for alskens særlige problemer. Hvor er det samlede greb, den overordnede idé, der kan holde sammen på de her detaljer? Der er ingen, der tør gribe fat i, at det kun er en meget, meget lille del af dansk teater, nemlig den del der støttes af Teaterrådet, der tildeles offentlig støtte på grundlag af kvalitet. Kun seks procent af de offentlige midler, der anvendes til teater, bliver uddelt på grundlag af bedømmelse

af den kunstneriske kvalitet. Resten uddeles pr. tradition og automatik. Alligevel siger alle teaterpolitikere, at kvalitet er det vigtigste.

Der er heller ingen, der vil sætte fingeren på de utroligt ulige betingelser for teaterproduktion, der er blandt de offentligt støttede teatre. Hvorfor det skal koste offentlige kasser en halv million kroner pr. forestilling på Det Kgl. Teater, 120.000 kr. pr. forestilling på landsdelsscenerne i Århus, Odense og Aalborg og 70.000 kr. på Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, mens det kun koster offentlige kasser 27.000 kr. pr. forestilling på små storbyteatre, egnsteatre, børneteatre og eksperimenterende teatre, er der ingen, der problematiserer. At det er udtryk for nogle kolossale forskelle i teaterbranchens arbejdsbetingelser, siger sig selv. Men hvorfor skal det f.eks. være billigere at lave teater for børn end for voksne institutionsteatergængere? Burde det ikke være lige omvendt?

At dansk teaterpolitik nok har satset for meget på at etablere faste institutioner, der efterhånden er gået hen og blevet alt for ens, er der heller ikke rigtig nogen, der vil diskutere. Kan man tænke sig forholdet mellem institution og projekt (også flerårige projekter) på en ny, mere vital og udviklende måde? At kravet om alsidighed er en svøbe for større danske teatre er også sat i parentes. Kunst er og bliver ensidig. Det er der ikke noget at gøre ved. Hvis man kræver, at en kunstinstitution skal være alsidig, så kvæster man dens kerne, og det fører lige lukt ud i mainstream-repertoiret.

Forholdet mellem teaterstøtte og branchestøtte og som kunststøtte kunne også være et vigtigt tema. Der er så meget, man kunne ønske sig diskuteret, hvis dansk teater skal have en ny lov. Der er intet, der tyder på, at de grundlæggende diskussioner vil finde sted. Ambitioner er for små, og ministeren lægger op til, at han gerne vil have enighed i teatermiljøet, hvis han skal ændre noget. Og imens bliver Teaterrådets afløser, teaterudvalget under Kunstrådet – fortæller visse ironiske kilder i hovedstaden – placeret et sted mellem Tivoli og Bakken. Undskyld! Men jeg kunne ikke nære mig for at kommentere udnævnelsen af Tivolis direktør til formand for Kunstrådet og af Poul Bache til direktør for Kunststyrelsen, der bl.a. er Kunstrådets sekretariat...

Festival 2003

Kul på i Kolding

Mere end 90 opstående teatre sørgede for et bombardement af kunst i børnehøjde i en uges tid i Danmarks 9. største by. Det er en imponerende begivenhed, en sydende salgsmesse og en kulturel manifestation af dimensioner. Men måske er det på tide at sætte en stopper for væksten

Af Carsten Jensen

Tatrenes store årlige firma-udflugt ramte i år den driftige østjyske by Kolding fra 30. marts til 6. april.

93 teatre, mere end 150 forskellige forestillinger og et samlet antal opførelser på omkring 500 kunne verdens største børneteaterfestival mønstre i år, hvor mere end 20.000 gratis billetter blev kastet i grams.

Til stor fornøjelse for de lokale børn og deres voksne. Til saglig interesse for de mange tilreisende teateropkøbere. Til gensidig inspiration for de mange teatre, der også benyttede lejligheden til at afholde seminarer og politiske høringer om situationen for børneteaterlivet lige nu.

Også medierne deltog med entusiasme. Der var god lokal og rimelig national presse-dækning i form af avisartikler, radioindslag og tv-klip. Og der var den sædvanlige oplevelse af mangelfuldt forberedte journalister, der lystigt ignorerer bombardementet af tilgængeligt informationsmateriale. Året pris blev taget af manden fra den lokale DR-kanal, der bevåbnet til tænderne med mikrofon og båndoptager ankom til festivalen i den klippefaste tro på, at der var tale om børn, der spillede teater for andre børn.

Han blev ledt på rette spor – og fik da også snakket med et par »gidsler« i den rigtige alder, der kunne højne hans informationsniveau.

Andre lokale unge var indforskrevet som anmeldere i den lokale avis og imponerede med et kunstnerisk overblik og formuleringsevne, der ikke lod deres voksne kolleger meget efter. De var blandt publikum til en nyskabelse, en ungdomsfestival i festivalen, der kørte for byens store elever et par dage midt i ugen.

Mangel på børn

Men hvor børnene i sagens natur fyldte godt op i løbet af ugen, hvor over 200 forestillinger blev spillet rundt omkring på skoler, biblioteker og institutioner, kneb det mere ved den afsluttende weekend, hvor det især var de tilreisende opkøbere i form af skolelærere, bibliotekarer og teaterforeningsfolk, der fyldte rækkerne på teatrenes mange sindrige publikumsopbygninger, hvor man per tradition sidder ganske dårligt. Måske var børnene blevet

mættet i ugens løb, eller måske er Kolding med opland trods alt ikke SÅ børnerig, som udbudet lagde op til.

Det kunne også ses på kørslen med (halvtomme) busser mellem spillestederne – en publikumsservice, som festivalen gennem mange år har været nødsaget til at etablere, fordi de færreste værtsbyer kan stille nok teater-egnede skoler, haller og institutioner til rådighed inden for gåafstand.

Men selvom busserne kørte i pendulfart, valgte mange at holde sig til en eller to spilleområders repertoire for at undgå den tidsrøvende transport.

Et andet infrastrukturelt problem i Kolding var, at festivalens sekretariat og billetudlevering lå et pænt stykke fra midtbyen, så festivalen ikke fik mulighed for at sætte det optimale præg på værtsbyens centrum.

I det hele taget er det måske ved at være på de tider, at festivalen stopper op og finder ud af, at prisen for den fortsatte vækst i størrelse og deltagertal måske er ved at være for høj. Når selv ikke landets 9. største by kan skaffe en optimal infrastruktur for festivalen, bør man måske sætse på en mindre og til gengæld mere strømlinet udgave.

Men køerne var der ikke

Billetudleveringen kunne i år melde om cirka 70 procents belægning – men meget ujævnt fordelt. Der var rigtig mange udsolgte, mens enkelte måtte spille for mindre end ti tilskuere.

Den ganske få år gamle fornyelse af billetsystemet med forudbestilling for arrangører og lokale har sat en stopper for de tidligere så spektakulære kødannelse – måske lige bortset fra ved festivalweekendens start lørdag og søndag, hvor et elektronisk nummersystem nu sikrer optimal retfærdighed.

De nye tider betyder også, at der ikke udveksles slet så mange informationer om gode – og dårlige – forestillinger. Tidligere blev festival-hittene afgjort i kønsnakken, nu kan der kun udveksles erfaringer, mens man venter på at blive lukket ind til allerede udvalgte forestillinger.

Børneteateravisens anmeldere udvalgte også en lang række forestillinger til nærmere gennemsyn. 15 af dem følger på de næste sider.

De mange udenlandske gæster - med International ASSITEJ's præsident, Wolfgang Scheider (bagest med rød butterfly) i spidsen, blev passet godt op af danske børneteaterfolk under opholdet i Kolding, hvor de her er forevige foran byens rådhus efter den officielle modtagelse hos borgmesteren. Traditionen tro vil de mange udenlandske festivalarrangører sikre sig besøg af de velanskrevne danske børneteatre i den følgende tid. Foto: Klaus Eggert

Formanden for BørneTeaterSammenslutningen, Michael Ramløse, skal forsøge at fortælle alt om dansk børneteater på 30 sekunder. Foto: Klaus Eggert

Børn og voksne suger kunsten til sig. Foto: Mette Bendixsen

Der flages for festivalen i Koldings gader. Foto: Mette Bendixsen

Kommentar

Grænser for vækst

Af Carsten Jensen

Så man det igen: Alle gode kræfter er sat ind på at sikre en optimal afvikling af festivalen. Værtsbyen tjekkes minutvis for gode og sidenhen blot mulige spillesteder, for velfungerende sekretariats- og billetudleveringsmuligheder, for gode rammer for publikum og for samlet indkvarteringsplads til de over 500 deltagende teaterfolk.

Men de færreste byer kan efterhånden rumme festivalen. De mange teatre og de endnu flere forestillinger betyder, at festivalen må splittes op på mange forskellige spillesteder, som der oftest er langt imellem. Hvilket blandt meget betyder problematiske forhold for teatrene, ressourcekrævende og miljøbelastende buskørsel, irritationsmomenter for lokale og tilreisende – og manglende på et samlet udtryk for festivalens overdådighed.

Nogle byers infrastruktur er bedre end andres – med en brugbar midtby og skoler, institutioner og sports-haller samlet inden for en rimelig radius. Andre steder må oplandet tages med for at skaffe spillesteder nok. Og mange gange må teaterfolket indkvarteres 30-50 kilometer fra festivalbyen.

Måske findes den perfekte festivalby ikke, men spørgsmålet er også, om det er festivalens størrelse, der skal bestemme festivalkommunen eller festivalkommunen, der skal bestemme festivalens størrelse. Og i takt med, at festivalen vokser, øges også risikoen for, at der simpelthen ikke er »nok« publikummer, herunder især lokale børn, til at sikre en rimelig belægningsprocent til den afsluttende weekend-del.

Som det er nu, har alle refusionsberettigede teatre adgang til festivalen. Det betød over 90 teatre i Kolding (næsten 100 var tilmeldt fra start). En begrænsning kræver tilskudsgiveren Kulturministeriets accept og en omgørelse af festivalens regelsæt. Fordelen vil være en mere smidig festival og større muligheder i valg af festivalkommune samt – afhængig af udvælgelsesmetoden – en samlet set kvalitativt bedre festival. Ulempen vil være, at diversiteten falder, at nogle teatre udelukkes fra årets største potentielle salgsmarked, fordi de har for nye (der fx ikke nåede at blive refusionsgodkendt), for gamle eller for meget spillede forestillinger med – og det rammer på eksistensgrundlaget. Desuden får publikum ikke får lejlighed til at se nogle af de helt nye eller gode, lidt ældre forestillinger, der stadig er i salgsmæssigt omløb.

Og så vil en begrænsning selvfølgelig gøre livet til et helvede for den instans, der foretager udvælgelsen...

Forslag til, hvad der kunne gøres:

- Arrangørerne (TC/UBOT) beslutter og udvælger et max. antal teatre – fx 60 eller 70, afhængig af optimal festivalafvikling i årets værtskommune.
- Et teater kan max. have to forestillinger med til en festival.
- Forestillinger, der er mere end to år gamle, kan ikke deltage på festivalen.
- Forestillinger, der har været med på mere end to festivaler, kan ikke deltage.
- Festivalen deles op i to mindre festivaler, der begge afvikles i foråret for ikke at konkurrere med Horsens-festivalen.
- Teatrenes deadline for tilmelding rykkes frem med nogle måneder. Det vil betyde, at teatre med halvt færdiggjorte forestillinger melder pas og at de nyeste showcase-godkendte ikke kan være med.
- Fire-fem store byer med gode faciliteter og et stort børnepublikumsoplend udvælges, hvorefter festivalen cirkulerer rundt mellem disse. Det vil give meget bedre betingelser for arrangører og teatre – og teaterkøbere – men også suspendere den oprindelige ide med festivalen, nemlig at bringe den store børneteatermanifestation ud i alle »afkroge« af landet

Næste gang afvikles festivalen i Silkeborg fra 18 til 25. april 2004. En ret stor by til en alt for stor festival...

Er der mon osse en billet til mig? Foto: Mette Bendixsen

Plakatkunst i børnehøjde. Foto: Mette Bendixsen

Børneteaterfolket skal ikke blot stille op og spille forestilling og pille ned og deltage i kluge møder. Der er altid en tjans på et arbejdsbold, og så kan man jo som her i festivalvejvisnings-sjakket lige så godt tage det unisont humørfyldt. Foto: Flemming Holk

80 kroner per overgreb

Holbæk Egnsteater har lavet et fremragende og stærkt stykke om pædofili

ANMELDELSE

Holbæk Egnsteater: Det bliver sagt – efter Kristian Ditlev Jensens bog af samme navn. Dramatisering og iscenesættelse: Henrik Prip. Scenografi: Nina Flagstad. Medvirkende: Morten Nielsen. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

2.000 erstatningskroner divideret med 250 overgreb er lig med 80 kroner pr. overgreb. Sådan spidder Holbæk Egnsteater hen imod slutningen af deres pædofilistykke. »Det bliver sagt«, domstolens horrible håndtering af seksuelle overgreb. Hertil hører det, at det yderst sjældent er børn, der angiver krænkere, fordi de systematisk bliver spundet ind i et væv af ambivalenser, skam, skyld og selvbejdelser. Med tiden bliver den mand, Gustav, som Kristian i starten oplever som sin sande ven og vogter og som på alle områder overgår hans egne far i klogskab og opmærksomhed, til psykopaten, der smadrer hans liv og slår ham mentalt ihjel. Først via belønninger og ekstra-dagligdags goder, siden via nedværdigelser, list og stadig mere subtil psykopati.

Alt det hører vi, at Kristians omgivelser i misforstået tolerance, eller af andre årsager, ikke tager notis af, ikke undrer sig over, eller også reagerer over for med ordene: Bare se at komme

videre, få dig en kone, nogle børn og et hus i Nordsjælland.

Holbæk Egnsteater har begået den genistreg, at de langsomt fører os ind i alle de lag og hele den langsigtede strategi, pædofile operer ud fra, og at de lader historien blive fortalt af en vidende voksen, som er kommet over på den side, hvor han har fundet frem til at gå i terapi. Til forestillingens styrke hører det, at den både opruller barnets, den unges og den voksne mands mareridt.

Morten Nielsens intense og nærværende spil som både Kristian og Gustav gør, at vi helt ned i maveregionen mærker Kristians identitetsproblemer. Den unge Kristians reaktion med at »skrue hjernen på og kroppen af«, og hans promiskuitet; hans »man kan give sin krop til enhver-livsførelse, er skræmmende.

Gennearbejdet

Henrik Prips dramatisering er gennearbejdet god. Den springer elegant i tiden. Skifter virkningsfuldt mellem Morten Nielsens live-stemme og bandede stemmer fra primært et barn/børn og Kristians terapeut. Den ruller grusomhederne frem på en både nænsom og meget konkretiserende måde. Og den rummer spændende replikker, som avler merbetydning (fx fremhævelsen af ordet *angstiskrig*, som »det ord, der i midten har den

største ophobning af tavshed«). Iscenesættelse og scenografi både forstærker og gør emnet udholdeligt at være vidne til. Nina Flagstad har begået et sort klaustrrofobisk og opadskrånede lukket rum, med hvide ting (vaskekumme, radiator, vinduer, stol og taburet), samt få andre af stor symbolsk betydning (legetøjsbil, tedase og oliven). Sengene, hvor overgrebene fandt sted, er kloget udeladt. Lyset fortæller også meget. Fængsels-associerende lysstriber indrammer Kristian. I et erkendelses blå lys suges vi ind i en storbyens isolerede lejlighed, et indre helvede, en erkendelses holdeplads og et terapiens afklarende rum.

Og i starten virker det stærkt at spillet foregår bag en transparent membran, skuespilleren kort efter hiver ned for ordløst at »sige«. Jeg har valgt at bryde tavsheden og lukker jer nu ind i mit rum, samtidig med at forestillingen lader en barnestemme udsige hele stykkets intention: »Det bliver sagt....Det bliver sagt, så det ALDRIG sker igen for nogen«. Og endeligt har teatret i Morten Nielsen en skuespiller der er en suveræn mester i person- og stemningsskift. Han lader spillet med både smerte, lethed og humor. Uden ham vil forestillingen ikke være så helstøbt og flot balanceret, som den er.

Kirsten Dahl

Morten Nielsen er suveræn i det svære spil som ofret for pædofili. Forestillingen fungerer også som det kunstneriske omdrejningspunkt på årets seminar for teaterformidlere på festivalen i Kolding

Carsten Vincenz reciterer Dostojevskij i Lys over Landets meget anderledes formsprog

Tonemaleri i lyd og lys

Teatret Lys over Landet leverer en både modig og meditativ Dostojevskij for unge

ANMELDELSE

Lys over Landet: Dostojevskij. Medvirkende: Carsten Vincenz, Mette Øbam Poulsen, Carsten Balvig og Michael Vincenz. Aldersgruppe: fra 14 år.

uddrag, der handler om hvordan den fortvivlede fattige student Raskolnikov i åndshovmod med et økehug myrder en hæslig gammel pantelånerneske, for bag efter fyldt med svære samvittigheds kvaler at kommer ud på en selverkendelsens rejse. Siden følger en udlægning af passager fra »Brødrene Karamasov«. Fokus er på legenden om Storinkvisitoren, og dermed på en anklage mod en Gud, som tillader at uskyldige lider.

Scenisk stilstand

Forestillingen har med Dostojevskij åbenlyst fat i en meget filosofisk begavet tekst. En velskrevet tekst med masser af intellektuelt tungt tankegods. Et tekst, som handler om eksistens, om valg og fravalg af liv. Forestillingens har sikkert ikke for ingenting undertitlen »alt ligger egentligt i menneskets egne hænder«.

Scenisk sker der imidlertid meget lidt på det umiddelbare handlingsmæssige plan. Når vi hører om Storinkvisitoren, glider det sorte bagtæppe til side for et hvidt transparent bagved hvilket en højplaceret engleagtig skikkelse i lang hvid kjortel toner frem for at udføre en eurytmi, i form af

en række rytmiske og meget langsomt skiftende bevægelser, der primært ses i armenes skiftende positioner.

Stykkets slutning – eller *udklang*, som teatret Lys over Landet mere poetisk udtrykker det – består i at Carsten Balvig spiller I.sats af Schuberts klaversonate i B-dur, mens det hvide bagtæppe belyses bagfra, så der opstår en lys-scenografi, der leger med lysets intensitet og farvernes indvirkning på hinanden. Det billede, som dannes, ligner nærmest et kæmpe stort vådmaleri, der konstant forandrer sig, fordi farverne og lyset glider over i nye konstellationer og styrkeforhold ændrer sig i forhold til hinanden.

Udklangen er ganske smuk og meget meditativ. I endnu større grad end indledningsmusikken bevirker dens 'ikke-stoflighed' at den bevæger sin suggestivt indad i én. Tidsmæssigt virker den til at optage en god del af forestillingen. Og igen: her er teatret ude i et for målgruppen meget anderledes og måske provokerende formsprog. Med mindre man er vant til den Rudolf Steiner-verden, som teatret meget åbenlyst er et barn af.

Kirsten Dahl

Ar på sjælen

Jesper Wamsler har igen skrevet et tæt drama om unge, forskanset i deres egen, brutale virkelighed

ANMELDELSE

Theater La Balance: Pigebanden. Manuskript: Jesper Wamsler. Iscenesættelse: Lene Vestergaard. Dramaturgiske konsulenter: Madeleine Røn Juul og Marc van der Velden. Scenografisk konsulent: Julie Forchhammer. Medvirkende: Katja Holm og Lotte Bergstrøm. Aldersgruppe: Fra 13 år og op.

USA var det aldrig gået. En åbningsscene med en 14-årig pige, der sidder og smøger den lige op i hovedet på publikum! Men La Balance er ikke bange af sig, og den provokerende cigaret er ingenting i forhold til de barske og brutale begivenheder, der følger efter.

»Pigebanden« bygger angiveligt på en autentisk beretning om fem piger, men der er kun to på scenen. Den ene er Vera. Stump for stump prøver hun at stykke en periode i sin fortid sammen, så hun kan komme videre med sit unge liv. Men det er hverken nemt eller rart at se tilbage på oplevelserne med pigerne i banden, der opstod ret tilfældigt. En bule i hovedet – Veras – og banden var en realitet.

De mere eller mindre utilpassede storbypiger i alderen 12 til 16 år kom fra forskellige miljøer og delte i en kort, hektisk periode sorger og glæder og bolig. For så at skilles igen med dybe ar på sjælen og mindet om Louise, som ikke klarede den.

Det er skrappe sager, og der er ingen storslået scenografi og lækre kostumer til at forstærke dramaet. Katja Holm og Lotte Bergstrøm som Vera og Louise må – på det bare gulv og med et enkelt bord – spille for fem.

Men der er ingen slinger i valsen. Med deres hudløse portrætter af den robuste Vera og den skrøbelige Louise gør de beretningen om pigerne og deres småkriminelle skæbneløsskab til en troværdig forestilling. Godt hjulpet på vej af iscenesættelsens skiftende tempi og intensitet spiller de lige på og råt – og meget modigt. Det eneste, der skurer, er fortællerens underlige navn. Vera er ikke lige det, der falder i øjnene blandt danske teenagepiger.

Kold egoisme

Med velskrevne, mundrette replikker, enkle scenearran-

Alene to på det bare gulv spiller Katja Holm og Lotte Bergstrøm med hudløs styrke Vera og Louise i beretningen om Pigebandens fem blodsøstre. Foto: Niels Nyholm

gementer – som burde belønnes med noget scenografi – og gedigne personkarakteristikker fanges og fastholdes tilskuernes nysgerrighed. For hvad skete der egentlig, da en af pigerne pludselig forsvandt? Døde hun af en overdosis, og fordi hun blev voldtaget af deres – i enhver henseende – grådige husvært? Eller magtede hun bare ikke mere at tage del i de andres

hurtigtgående liv med plat og svindel og stadig grovere røverier? Vi får det aldrig at vide, for Vera ved det heller ikke.

Hvad hun véd er, at mindet om Louise, som hun har fortrængt, er begyndt at følge hende så intenst, som om Louise faktisk er til stede. Pigen de ikke tog sig af, selvom alle så, hvor dårligt hun havde fået det af sit stofmisbrug – og af noget

andet, de nødigt ville tale om. I Veras bevidsthed var de en flok vilde og kloge rovflugte, der jagede af spænding og efter behov. Men som i deres kolde egoisme også var hurtige til at acceptere en tredje udvej for at skaffe midler til huslejen.

Ved at lade Louise betale med sin krop, satte pigerne gang i noget, de ikke kunne styre og tilsyneladende heller ikke følte ansvar for. Ikke engang mens de lammede af angst lyttede til overgrebet. Nu vender det – som et spørgsmål – tilbage til Vera, der som en besvær-

gelse gentager, at i morgen vil hun helt bestemt besøge Louises grav.

I »Pigebanden« beskriver dramatikerens Jesper Wamsler igen skræmmende realistisk, hvordan unge med grænseoverskridende konsekvens skaber deres egen virkelighed. Et sted med en vis rå poesi, hvor kun deres humor og magtkampe gælder. Og til sidst også deres nederlag over for en nådesløs virkelighed.

Randi K. Pedersen

ANMELDELSE

Teater 2 Tusind: Lille Claus og Store Claus. Forfatter: H.C. Andersen. Instruktør: Jørgen Carlslund. Konsulent: Må Michelsen. Scenograf: Poul Fly Plejdrup. Medvirkende: Uta Motz og Peter Seligmann. Aldersgruppe: 6-10 år.

Nogle forestillinger siger man helt mave-impulsivt den er dejlig om. Teater 2 Tusinds »Lille Claus og Store Claus« er sådan en. Og »dejlig« gemmer på mange teaterpositive ting. Forestillingen er gennearbejdet. Original i sin fortælle måde. Den går til benet af det gamle eventyr og tilbyder en tolkning, den konsekvent forfølger i sin scenepraksis. Den er imødekomende og varm i sin henvendelsesform uden at gå på kompromis og uden at slække på den vrede og de andre barskheder, der er i histori-

Et univers af ingenting

Teater 2 Tusind har lavet en dejlig og gennearbejdet forestilling, der skaber undren

en; den skelner med andre ord klart og skarpt mellem fiktion og kommunikation.

Med danser og koreograf Jørgen Carlslund som instruktør danser forestillingen

gen af sted med en melodiositet og en billedskabende virkning.

»En rigtig Peter Seligmann« vil være en tredje forestillings-karakteristik.

For Seligmann folder her nok engang med plastisk virtuositet sin store kropslige og mimiske kunnen og sin finurlige charme ud. Fortjenesten er nu ikke

kun på mændenes side. Seligmann bliver nemlig meget flot suppleret af Uta Motz som både spiller og violinist. Hendes sprøde hunkøns-tilstedeværelse giver forestillingen er dimension, som rækker lang ud over Uta Motz' egen præstation.

Minimalistisk ramme

»Den auberginefarvede« kan man også kalde forestillingen, og her har vi fat i en flig af forestillingens enkelhed. Peter Seligmann og Uta Motz er begge klædt i løse gevandter i den dybe rødviolette farve. Og enkelheden går igen over hele linjen. I Poul Fly Plejdrups super-minimalistisk ramme med to ulig store stole og et groft bagtæppe i kanvas, får de to spillere i deres fine samspil et univers til at opstå af næsten ingenting. En frakke vendes, ord bliver særligt intoneret, drejet og

trukket frem og udfolder på den måde det både gribende og groteske i den gamle historie. Historien breder sig ud. Meget opfindsomt og yderst underholdende. Men også med det resultat, at jeg kom til at grunde over hvor underlig »uafsluttet« og »ubegrundet« den gamle historie egentlig er. Store Claus er ond. Men hvad er det med lille Claus? Han er snedig, vaks i pæren, rigtig god til at regne den ud, til at få vendt alle sine ulemper til noget der er godt for ham selv. Han ender med den ene skæppe skillinger efter den anden, og med adskillige lig på samvittigheden. Han snyder andre. Han lader flittigt andre få skyld for noget, han har gjort. Men hvorfor? Den undren planter forestillingen tillige. Og undren er jo ikke det værste en forestilling kan føre med sig.

Kirsten Dahl

En kamp på lyrikken

Vandrefalkens forestilling er mere retoriske stiløvelser end et far-søn drama

ANMELDELSE

Vandrefalken: Under Elefanthud. Instruktør: Niels Damkjær. Medvirkende: Niels Andersen og Steffen Sommerstedt. Aldersgruppe: 8-9-10. klasser, gymnastiet og alle voksne.

Konceptet i Vandrefalkens forestilling, «Under Elefanthud» ser ved første øjekast enkelt ud: To mænd, far og søn, mødes og udfordrer hinanden til duel på lyrik. Noget de har gjort før. Denne gang udvikler legen sig bare til et dramatisk opgør, hvor digtene, sagt med teatrets egne ord »bliver til skarplade våben med sprængfarlig ammunitio- on«.

I et rum, der kun er møbleret med to små borde og dertilhørende stole, lægger Niels Andersen og Steffen Sommerstedt (som begge er nobelt klædt i klassisk sort habit og butterfly), ret konstant og let afløseligt ud som far og søn, der ikke har set hinanden længe. En fem-seks år, forstås. Sønnen fortæller, at han har gjort sig kampklar. Hans tid og alder er symbolsk repræsenteret ved en bærbar PC, som

Niels Andersen og Steffen Sommerstedt i clinch som far og søn i en ordrig lyrikamp

mens poesi, Mandens skrigrer. Far og søn i trylleri og Den desperate terapi.

Svært at følge opgøret

Jeg er villig til at gå langt i min opfattelse af, hvor grænsen går for hvornår, man kan kalde noget teater. Hvis der vel at mær-

ke fra scenen foregår noget, man som publikum bliver involveret i, og hvis det, der sker, kaster nogle oplevelser fra sig, som man kan gå og nyde, tænke over eller på anden vis trække frem fra »mellemgulvet« eller »hjernebarken«. Men opgaven her er vanskeligere end som så. Ret hurtigt bliver det svært at følge det far-søn opgør, programmet lægger op til. For vi skal finde ind til det via lyrikken. Det er gennem poesien, at de to personer skal tale på (dybde)psykologiske plan. Forestillingen forbliver på det lyrikreciterende niveau og fremtræder mest af alt som retoriske stiløvelser. Og på det niveau skal man så igen –

for at få glæde af forestillingen – være en knivskarp tekstanalytiker for at finde ind til de mange lyrikudrags dybere essens og fine detaljer, eller være mere ualmindelig glad for ord.

»Under Elefanthud« præsenterer sig som et oplæg til efterfølgende diskussion for de store folkeskoleklasser og gymnasiet elever. Appellen til at søge videre i bøgernes verden er muligvis

tilstede for nogle. Men forestillingen får ikke udlevet intentionen om at bruge digtet til at vise det mellem menneskelige forhold, den lægger op til, hvorfor den afsluttende gensidigt tillknyningsproces mellem far og søn, virker postuleret.

Kirsten Dahl

Den lille dreng i Refleksions stilfærdige heltepos

Et lille og stille heltekvad

Refleksions dukketeaterforestilling kører bevidst og stilmæssig sikkert i allerlaveste gear

ANMELDELSE

Teater Refleksion: Den lille dreng og løven. Instruktion: Viggja Bro og Marianne Andreasen. Musik: Max Bering. Dukker og scenografi: Mariann Aagaard. Medvirkende: Bjarne Sandborg, Max Bering og Steen Molls Rasmussen. Aldersgruppe: 4-10-årige og voksne.

Før en mørkt buet bagtæppe af stof står to stolde. Omkring den med ryggen står en række musikinstrumenter. Klarinet, saxofon, tværflojte, blokfløjte og tromme. På den anden, som er uden ryg, ligger en lille dukke henslængt.

Scenen er sat til Teater Refleksions nye forestilling. Max Bering tager plads ved 'orkestret'. Bjarne Sandborg løfter dukken op og sætter sig. Og snart er historien om »Den lille dreng og løven« i gang. Med den lille mørkhudede dukke på knæet fortæller Bjarne Sandborg, at vi er i Afrika. I et land, hvor der er sand, støv og varme. Og hvor der ikke altid er mad nok. Derfor er den lille dreng (dukken) så tynd. Under og ind imellem ordene spiller Bering musik til. Teksten, der bygger på Ulf

Nilssons børnebog, som også lægger titel til forestillingen, er et lille heltekvad. En historie om hvordan den lille dreng, som de andre børn i landsbyen under at drille, fordi han har så let til tårer, viser sig at være den modigste af dem alle, en dag en farlig løve kommer til landsbyen. Drengen har nemlig noget at kæmpe for og værne om: En hel række små – for alle andre end ham selv (og os) usynlige – dyrevener, der kom ind til ham en dag, han glemmer sig i en hule for at undslippe drilleriet.

Teater Refleksion kalder med rette deres forestilling »en visuel og musikalsk fortælleteaterforestilling«.

Den lille dreng er i Mariann Aagaards kreation blevet til et kært væsen med uskyldstore runde øjne i det runde brune ansigt og med store brede hænder og fødder, der dingler løst på de tændstik-tynde lemmer, der stikker ud under den gule lærredsbluse og de ternede bukser. Og der ligger mange små genkendelige situationer gemt i de stemninger Bjarne Sandborg får dukken til at udtrykke via dens kropssprog. Når dukken kryber ind på benet og søger varme og tryghed. Når den ligger på maven og daser. Og når den vagtsomt rejser sig og spejder efter

lyde, mens Sandborg snurrer en omgang på stolen.

Overskueligt

Skyggespillet med de mange væsener, der finder vej ind til drengen i hulen, giver en god variation i spillet. Dyreskikkelser af mere eller mindre genkendelig karakter toner op på bagtæppets kuperede lyslandskab. Og når løven viser sig, har det en god effekt, at den mest af alt er gjort af manke og akkompagneres af musik.

Historien er let at overskue for de 4- til 10-årige, som forestillingen er lavet til. Lige som dens underliggende tema er om skjulte styrker og mod, om ensomhed, og om betydningen af at være social. En vigtig pointe i historien er nemlig, at drengen tager godt imod de forskellige dyr, og siden – da løven kommer – får hjælp af dem.

Styrken ved »Den lille dreng og løven« er dens evne til at lade noget ske på en overskuelig, stille og rolig måde. Forestillingen er på den led et bevidst modstykke til det travle tempo, børn ellers ofte hvirvles ind i. Svagheden er, at det er lige for, der sker for lidt. Både »på« og »mellem« linjerne. Kirsten Dahl

ANMELDELSE

Teatret på Hjul: På en lille gren. Scenetsættelse: Jacques S. Matthiessen. Scenografi og dukker: Carls Press. Musik: André de Klerk. Medvirkende: Alexander Moukhai. Aldersgruppe: 1,5-4 år.

Årstidernes skiften er nu også nået til Teatret på Hjul. Emnet er tilsyneladende uopsideligt, når det drejer sig om teater for de mindste – og af gode grunde aldrig uaktuelt. Naturen går sin gang, og hvert år kommer der nye, små tilskuere til. Heldigvis er der også nye måder at fortælle den gamle historie på. Teatret på Hjul har med Jacques S. Matthiessens og Carl Press' kønne, humoristiske »På en lille gren« skabt en sød og seværdig forestilling for de alleryngste. Men det bedste er næsten musikken, som indtager en central og medfortællende rolle på turen fra det spæde forår over sommer, efterår og vinter og tilbage igen.

En cellos bløde tone når øret som det første. Herfra udvider musikken sig i et enkelt tonesprog og med skiftende tonehøder, der følger bevægelserne hos de kvikke, sjove trækfugle, der er vendt hjem og har forrygende travlt med at bygge rede. Det går ikke for sig uden besværg midt i det hele kigger et par nysgerrige mus med gigantiske ører op over grøftekanten for at fornemme foråret.

Hjælpom dukkefører

En kær, lille bondemand har også nok at gøre. Han skal både pløje og så, men får heldigvis en hjælpende hånd af dukkeføreren, hvis lommer er fulde af sædekorn og

Alexander Moukhai med fugl i Teater på Hjul's stille beretning om årets gang. Foto: Tove Kurtzweil

Musikalske årstider

Musikken indtager en central rolle i en lille, humoristiske forestilling om årstidernes skiften

andre spændende ting. Små supplementer til scenografien, hvis flader i grønt og blåt mod sort sammen med dukke-dyrene i forskellige størrelser skaber flotte, overskuelige scenebilleder. Et enkelt fejlgreb skæmmer dog, og det, så det er til at få øje på.

Træet, som fuglefamilien bygger rede i, er et stort, kantet og klodset monstrum, helt blottet for poesi og liv. Det ligner noget, som er blevet tilovers fra et stykke installationskunst og ikke lavet til en teaterforestilling for vuggestuebørn.

Randi K. Pedersen

Mellembrodre

Et hip til den ufornuftige fantasi

ANMELDELSE

Odsherred Teater: Hane Hop! Manuskript: Thomas Tidholm. Instruktør: Hans Henrik Clemensen. Medvirkende: Henrik Ipsen. Aldersgruppe: 8-11 år.

Enkelhed er et vidunderligt greb til at åbne op for noget stort og komplekst. Den lille historie, der bliver til den store. Prikken, der bliver til cirkler i vandet. Knoppen, der springer ud. Det ved Odsherred Teater. Med den svenske dramatikerk Thomas Tidholms tekst »Hane Hop!« tager de fat i en lille koncentreret historie om to brødre og deres kamp om at komme først til alle de ting, deres far tager med hjem fra Amerika.

Ham der først får råbt »Hane hop!«, når faderen har sagt »Hvem står op!« får kostbarhederne, som vel at mærke vokser i materiel værdi og bliver stadigt mere og mere voksen-orienterede.

Fokus er på den yngste bror Bo, ham der altid bliver nummer to i forhold til storebroderen, der i takt med at han vinder alle tin-

gene forsvinder mere og mere ind i en nytteorienteret verden, væk fra de lege, han i virkeligheden gerne vil lege med Bo.

Henrik Ipsen er alene på scenen, som i tråd med historiens nøgenhed er det »usminkede« klasselokale. Med vågen mimik, præcis gestik og en fin fornemmelse for at få børnepublikummet engageret i historien, gennemspiller han Bos forløb fra taber til vinder. Fra en Bo, der irriteret og misundelig ser på, at storebroderen skraber til sig af kuglepenne, kalendere, computere og biler. Over al den træning og øvelse Bo gør og alle de fantasilege han iscenesætter med en imaginær lillebror, han kan kue og vinde alle romkuglerne fra. Til det »alvorsfulde« klimaks, hvor han har fået ideen til at forhindre broderen i at vinde og pludselig står og har vundet »den største og aller mest nyttige ting i verden«: En hel fabrik, som han opdager, at han faktisk slet ikke er interesseret i.

Det gode liv

Der er dybder i »Hane hop!«. Forestillingen kredser om uretfærdighed – det grundlag, faderen lader storebroderen vinde på, er

Henrik Ipsen er ene mand og uden scenografiske hjælpemidler i Odsherred Teaters enkle og vedkommende forestilling

bestemt ikke altid lige fint i kanten. Og som det allervigtigste handler den om, hvad det kan sætte i værk altid at ligge i bagenden som »taber«. Budskabet er at det gode liv er et som Bos. Bo er optaget af og rigtig god til at gurgle med softice, bygge tårne af jordbær og skrive breve med remoulade, og allerbedst til »at spille på hovedet«. Det fornuftmæssige og materialistiske nedstemmes til fordel for den irrationelle fantasi og de uformålstjenlige lege, der er målet i sig selv.

Og der er sjove sentenser. Som når Henrik Ipsen i starten skælmsk siger »Når jeg går ud af den dor, så starter vi«, og umiddelbart efter forlader rummet. Og siden når han viser hvor god Bo er til »at spille på hovedet«.

Jeg har dog et problem i denne fornuftligt viste og meget »rigtige« historie. Og det er, at jeg i oplevelsens mange nu'er ikke blev fuldstændig overbevist om historiens smukke kerne. Forestillingens slutning, der er kulminationen og her, at »livet går op for Bo«, står for eksempel lidt svagt. Det er her, som også andre steder, som om der går lidt 'mudder' i signalerne.

Kirsten Dahl

Net og ligetil

Klik ind på Teatercentrums redesignede hjemmeside: www.teatercentrum.dk

Her kan man læse om, hvordan man **køber og arrangerer** børneteaterforestillinger – og hvordan refusionsordningen fungerer.

Her finder man **net-udgaven af Den Røde Brochure** – hvor den nyeste udgave efter en beklægtelig teknisk forsinkelse snart er på plads – og informationer om

festivaler samt en række **links** videre ud til børneteatrene og organisationerne.

Små Scener på nettet giver orientering om, hvad og hvor der spilles børne- og ungdomsteater på de små og stationære scener

Der er også et selvstændigt link til **Børneteateravisen** med de vigtigste artikler fra det nyeste nummer, som også kan downloades i hel udgave.

Derimod har UBOT efter nærmere overvejelse besluttet, at det alligevel ikke skal muligt klikke sig ind på en samlet base med anmeldelser fra Børneteateravisen gennem de seneste år. Det sker bl.a. som reaktion på, at flere teatre samt deres organisation, BørneTeaterSammenslutningen, har frabedt sig, at anmeldelser »lages« på denne måde og dette sted gennem længere tid. *caj*

ANMELDelse

AnemoneTeatret: Gøg & Gokke vender tilbage. Forfatter: Vivienne McKee. Iscenesættelse: Sandy Grant. Scenografi: Tora Winther. Musiker og arrangør: Stuart Goodstein. Medvirkende: Albert Nielsen og Bendt Hildebrandt. Aldersgruppe: Fra 16 år og op.

Laurel & Hardy er navnet på det verdensberømte, komiske makkerpar som indspillede over 100 film fra 1926-52. I Danmark kalder vi dem Gøg & Gokke – og så ved de fleste unge nok, hvem AnemoneTeatrets forestilling handler om. Men de ved ikke, hvad den handler om.

Tynde Gøg og tykkommede Gokke vender ikke kun tilbage for at vise en ny generation deres ustyrligt underholdende udfoldelser. De beretter også om en drønsændende epoke, hvor talefilmen, der odelægger mange andre, ikke hæmmer Stan Laurels og Oliver Hardys fremdrift. Tværtimod bliver det starten på produktionen af deres uødelige spillefilm.

Før man når dertil, genenspiller Bendt Hildebrandt og Albert Nielsen

Respekt for flødeskummet

Komikken kitter filmhistorie og livshistorie sammen til vedkommende teater om Gøg og Gokke

med ekspressant Laurels og Hardys barndom og ungdom, og til det formål er skiftende hatte sjove og informa-

tive rekvisitter. Bag dem breder en »scrap-væg« fuld af sort-hvide fotos sig, og sammen med bl. a. rejsekuffer-

ter i kurvelet, et opretstående klaver og whisky er Amerika uden videre på plads. Stan Laurel og Oliver

Den ydre lighed er oplagt, og Albert Nielsen og Bendt Hildebrandt har også indre dækning for rollerne som tynde Gøg og tykke Gokke. Foto: Elisabeth Rønde Kristensen

Hardys karriere og livslange samarbejde begynder under en filmindsplining i Hal Roach-studierne i Hollywood. Senere får de eget produktionselskab med Laurel som den ambitiøse og produktive, mens frodige Hardy er på, når han er på, og ellers bruger tiden på golf, hestevæddeløb og ægteskaber. Der er op- og nedture – økonomiske, kunstneriske og personlige – og filmproduktionen må opgives. Efter Anden Verdenskrig går turen tilbage til fædrelandet England, hvor de turnerer med deres varieté, og historien slutter med Hardys død i 1957 og Laurels i 1965.

Forbløffende lighed

I rækken af skægt og skøre numre nøjes Bendt Hildebrandt og Albert Nielsen ikke med at lægge sig i slipstrømmen på forgængernes popularitet. Det danske makkerpar er loyale mod Laurels og Hardys dybt originale slapstick-stil – alt andet ville også være halsløs gerning – uden at der er tale om kopi-komik.

Som typer har Hildebrandt og Nielsen, der har fået kunstig polstring, en forbløffende ydre lighed med forbillederne. Men de behersker så udmærket

selv diverse, gakkede gangarter og ustyrlige klovnerier med fornem timing. Og så er begge skuespillere rigtig gode til at synge og danse, hvilket er afgørende for publikums oplevelse af Gøg og Gokkers musikalske farce-univers.

Her handler det ikke om at råbe højt eller forulempe publikum, men om dybt menneskelig komik båret af fremragende håndværk. Man nyder Gokkes evige fingerereren ved slipsset, Gøgs eftertænksomt undrende ansigtsudtryk og aggressivitet, der ikke leves ud med knive og knytnæver. I stedet demonstreres disciplinen flødeskumskamp – endnu engang – med den tilkæmpede flegma, der gør nummeret så morsomt.

Venskabet rent privat mellem de to mænd, som er vidt forskellige af sind og skin og opvækstvilkår, spilles med sans for den indbyrdes blufærdighed og respekt. Og er det ikke den fulde sandhed om stjerneduoen Laurel & Hardy, så er det i hvert fald rørende troværdigt. Med komikken til at kitter filmhistorie og livshistorie sammen er »Gøg & Gokke vender tilbage« blevet sjovt og vedkommende teater.

Randi K. Pedersen

Kludedukken Niels kommer ud for de helt store eksistentielle overvejelser, da hans mor dør. Foto: Svend Erik Sokkelund

Bo Hr. Hansens enkle tekst giver både humor, stille stunder og spræl at arbejde med for Anne Nøjgård og Ole H. Christensen. I Gitta Mallings også enkle instruktion fører de to dukkeførere på en nærværende og kejtede reaktioner.

en halv meter store dukker (Niels mor, Niels, Carl og en lidt større dreng), gennem en række små situationer og detaljer, som er genkendelige for målgruppen. Vi oplever Niels savne sin mor, og kammeraternes ny og kejtede reaktioner.

Kirsten Dahl

Bodil Alling er fremragende som fortælleren i Gruppe 38's nye perle af en forestilling – der netop har fået Reumert-prisen som Årets Børneteaterforestilling. Foto: Jan Rüz

Eventyrligt godt

Gruppe 38 giver nyt håb for både livet og teatret med deres nye, fuldendte forestilling

ANMELDelse

Gruppe 38: Den lille pige med svovstikkerne. Nyfortolkning af H.C. Andersens eventyr. Iscenesættelse: Catherine Poher. Scenografi: Philippe LeFébre. Konsulent: Paolo Cardona. Komponist: Søren Sønderberg. Medvirkende: Bodil Alling, Søren Sønderberg og Kim Kirkeby. Aldersgruppe: fra 7 år, skoleforestilling: 1.-6. klasse.

lyden, får teatret fortalt det gamle eventyr, så det lægger sig som en gribende alvorstuldhed under en meningsfuld og betagende skævt fortalt lige-nu-og-her historie om at fortælle. I dette kinesiske æskesy-stem kommer Gruppe 38 med et stærkt og livsberkæftende bud på, hvad det gamle eventyr inderst inde handler om. Og i tillæg får de vist og fortalt en hel del om det at lave teater og det at leve livet.

Sand fornøjelse

Umådeligt flot parreres konkret kunstneriske løsninger med det, teatret har på hjerte. Med utroligt enkle midler omskabes en næsten nøgen scene til fysisk konkrete rum og til et væld af psykologiske. Det er en sand fornøjelse at opleve Bodil Alling i gråt uld sirligt stille sig bag de to små hvide tapemarkeringer på gulvet fortill og opmuntre lysmanden Kim, der ubehjælpomt forsøger at få tingene til at fungere, og forsøger at styre den antiautoritære lydmand Søren, der blander alt muligt (inklusive heftig hundeglam) ind i Bodil Allings eventyr. En mine, et blik, et lille ophold, og gerne en stor pause. Uanset hvad, så suges vi med. Bodil Allings spil er forrygende. Og charmen og kunsten ligger i, at hun fortæller lige så meget med det, hun ikke siger,

som med det hun siger. Med replikker som »Troede du, at jeg hoppede på det?!« og »Jeg har set det!, du har en usynlig pind« gør forestillingen en dyd ud af at røbe sine egne »numre«. Den formår at fyre julesangen »Jingle Bells« og fyrværkeri af, så det forstærker det alvorfulde i H.C. Andersens historie. Den kan bruge ord som »Gud«, »sjæl« og »velsignet«, uden at det virker frelst eller nærme sig det patetiske. Og på sin egen finurlige ad-omveje-vis er den meget dramatisk. Som når tændstikkerne stryges ved at Bodil Alling med fokus på tempi og lyd rykker et stykke papir i lange strimler, eller når hun beordrer lyd-idens voldsomme blæst og vilde snestorm dæmpet. I et tempo, der giver plads til at smage på oplevelsen og til at så et lille frø til eftertanke, får Gruppe 38 med kyndig hjælp fra Catherine Poher, Philippe LeFébre og Paolo Cardona skabt en perle af en forestilling, der forstår at kommunikere med sit børnepublikum og som tillige taler lige så meget til den voksne.

En perle, som – uden at gøre stads af sig – hæver sig milevidt fra sædvane, trivialitet og plathed. Og som med sit glædesbudskab giver og avler masser af håb for både teatret og livet.

Kirsten Dahl

Reumert tog til Århus

Søndag den 27. april kunne teaterkunsten atter fejre sig selv med med en regn af priser. Årets Reumert for Årets Børneteaterforestilling gik til Gruppe 38's markante nyfortolkning af H.C. Andersens »Den lille pige med svovstikkerne«, der var nomineret sammen med Teater Rio Roses »Ta' ti ting« og Teatret Zeppelin's »Himmelkarrusellen«.

Med hæderen fulgte 25.000 kroner, et glasmerali af kunstneren Hans Voigt Stefensen – samt følgende begrundelse: »Gruppe 38 fra Århus er et enestående børneteater i Danmark, ja måske i hele verden. I forestilling efter forestilling fremviser de et helt specielt talent for at fortælle eventyr og historier for både børn og voksne. Poetisk og kontant, altid underfundigt, aldrig sentimentalt, så vi hver eneste gang bliver lidt klogere på os selv, eventyrets og teatrets inderste væsen og

hemmelighed«.

En uforbeholden begejstret anmeldelse af forestillingen kan i øvrigt læses på denne side. Gruppe 38 har gennem

de«, lød det således fra Jyllands-Postens Henrik Lyding i en anmeldelse af »En lille sonate« – en anden af Gruppe 38's mange succesforestillinger.

»Den lille pige med svovstikkerne« er instrueret af fransk-fødte Catherine Poher – der også har instrueret årets prismedbejler, »Ta' ti ting«. Hun var til overflod også instruktør på Corona Danseteaters »Happy End« og Teater Rio Roses »Se mig!«, der tidligere har modtaget Reumert-prisen for bedste børneteaterforestilling.

Catherine Poher – instruktør af Årets Børneteaterforestilling for tredje gang på fem år. Foto: Kurt Johansen

Tre priser på fem år siger lidt om formatet hos Poher, – der i øvrigt fyldte 50 år 16. april og hvis baggrund som billedkunstner skinner igennem de mange succesforestillinger. Konstellationen Bodil Alling og Catherine har tidligere samarbejdet om Gruppe 38-forestillinger og gør det samme, når den 7. november er premiere på Aalborg Teaters Mindste Scene på George Taboris »Min modige mor«. caj

Børneteatrets Debatforum

Fredag den 19. september 2003 på Horsens Ny Teater

kl. 08.15 - 09.15	foyer	Billetudlevering er åben for deltagerne
kl. 08.30 - 09.15	gl. foyer	Ankomst, kaffe og rundstykke
kl. 09.15 - 09.30	store sal	Velkomst v/Kulturdvalgsformand Jørgen Bang
kl. 09.30 - 10.15	store sal	Introduktion til "Måling af kunstnerisk kvalitet" v/Michael Mansdotter
kl. 10.30 - 11.15	lille scene	Den lille dreng og Løven (4-10 år) Teater Refleksion OBS - dørene lukkes præcist.
kl. 11.30 - 12.15		Debat i grupperne Tovholder: Anne Josephsen, Anette Eggert, Eva Jørgensen "Kunnen", "Villén" og "Skullen"
kl. 12.30 - 13.30	store sal	Frokost, inkl. 1 øl eller vand
kl. 13.45 - 14.15		Debat i grupperne (fortsat)
kl. 14.30 - 15.30	store sal	Opsamling Panel: Anette Eggert, Eva Jørgensen, Anne Josephsen, Bjørne Sandborg, Teater Refleksion, Viggå Bro, instruktør Ordstyrer: Michael Mansdotter
kl. 15.30	gl. foyer	Kaffe og kage

Ret til ændringer forbeholdes.

Arrangementet henvender sig til arrangører, personer fra teaterfaglige institutioner samt det kunstneriske og administrative personale på teatrene.

Deltagergebyr kr. 375 pr. person inkl. forplejning. Begrænset antal pladser!

Få mere at vide hos Kultur- og Fritidsforvaltningen, Horsens Kommune på telefon 75 29 23 08
e-mail kulw@horsens.dk * www.boemeteaterfestival.horsens.dk

Liv og død

Limfjordsteatret og Teatret Lampe har lavet et muntert og indfølelse dukkespil om døden

ANMELDelse

Teatret Lampe og Limfjordsteatret: Franskbrød i Himlen. Manuskript: Bo hr. Hansen. Instruktion: Gitte Mallings. Dukker og scenografi: M.R. Olsen. Musik og dramaturgi: Peter Jankovic. Medvirkende: Anne Nøjgård, Ole H. Christensen og Peter Jankovic. Aldersgruppe: 3-8 år

Hor bliver vi af, når vi dør? Hvordan kan vi være nede i jorden og oppe i himlen på én og samme tid? Døden er vældigt konkret for børn. Og samtidig noget børn gerne vil forstå dimensionerne i. Den kendsgerning tager Teatret Lampe og Limfjordsteatret afsæt i deres ny forestilling »Franskbrød i Himlen«.

Forestillingen fortæller historien om Niels, der mister sin mor. Moderen

går over for rødt og bliver kort over en dag, hvor hun lettere oprevet er på vej hen til skolen for at tage affære, fordi Niels bliver mobbet af kammeraterne, især af Niels's legekammerat Carl. Selve ulykken ser vi ikke. I stedet bliver vi med et dukkespil ført ind i nogle af de mange vigtige gøremål og tanker børn har omkring døden, livet og kammeratskaber.

Efter en indledende fin og lys boldspilsekvens i baggrunden fører de to dukkeførere børnene stille og sikkert ind i historien ved at gentage ord og replikker. Dukkespillet lægger ud, mens Niels mor er i live, med nogle herlige scener, der udtrykker moderens omsorgsfuldhed over for Niels, og viser Niels, som en fodboldspilende dreng, der også er begærlig efter at høre om hvad, der sker,

når man dør. Og det slutter med at vi får at vide, at Niels har det godt og bor sammen med sin far, og hører, at hans mor passer godt på ham fra sin plads i himlen, hvor hun også kan nyde sin livret: Franskbrød.

Nuanceret

Det er centralt for forestillingen at vise, at vi kommer i himlen. I starten får vi at vide af Niels mor, at »det tror vi ikke på i vores familie«. Carl derimod er overbevist om, at hans morfar er oppe i himlen, også selvom også han var en værre slagsbror. Der skal dog gå lidt tid, før Niels også tror, at hans mor er i himlen. Det er via det venskab, der vokser op mellem Niels, der bærer sorg og Carl, der føler, at det er hans skarnstreger, der har forårsaget Niels mors død.

FESTIVALER

Blandt de internationale forestillinger på festivalen i Vestsjællands Amt er schweiziske Sgaramusch med »Snowwhite« (billedet). Desuden kommer blandt andet Theater Waidsprecher («The Queen of Colours») og Cathrin Störmer («Lenchen's secret») fra Tyskland, Amani People's Theatre fra Kenya og Zebra Dans fra Sverige.

International festival i Vestsjællands Amt

17.-24. august 2003

Trods den stærke danske tradition for børneteaterfestivaler og dansk børneteaters ry i udlandet har der hidtil blot været afholdt to internationale børneteaterfestivaler her i landet.

Den første blev arrangeret i Odense i 1988 i forbindelse med byens 1000-års jubilæum, og den anden foregik i Vejle i 1995 – arrangeret af Vejle Amts kulturforvaltning i samarbejde med DANSK ASSITEJ.

Det skal der nu rodes bud på med en biennial international festival i Vestsjællands Amt, der skal være et modstykke til udlandets store og velrenommerede festivaler, hvoraf nogle finder sted hvert år – som Edinburgh

Children's Festival, Vancouver Children's Festival, Come Out-festivalen i Adelaide, Australien og "Take Off"-festivalen i England, og andre hvert andet år (som Biennale Theatre Enfance et Jeunesse i Lyon og Berlin-festivalen).

Festivalen er sponsoreret af 1,2 millioner kroner fra Kulturministeriets særlige Provispulje – plus et tilsvarende beløb fra Vestsjællands amt i form af penge, arbejdstimer og anden infrastruktur.

I 200-året for H.C. Andersens fødsel bliver den næste udgave af festivalen – i august 2005 – udbredt til også at omfatte Fyn, idet den arrangeres sammen med BaggårdTeatret og med ekstra økonomisk støtte

fra H.C. Andersen-sekretariatet i Odense.

Men her og nu drejer det sig om den første udgave af festivalen, hvis kunstneriske skelet vil bestå af otte internationale teaterforestillinger, fem udvalgte danske forestillinger (herunder to gadeteater-forestillinger) samt forestillinger fra de fem regionale teatre: Fair Play, Odsherred, Holbæk Egnsteater, Vandfalken og Den Blå Fugl.

I forbindelse med den internationale festival vil der blive afviklet workshops og seminarer. Festivalen arrangeres i et samarbejde mellem Det Regionale Teater i Vestsjællands Amt og Dansk ASSITEJ.

Yderligere information på tlf. 70 10 42 43

Horsens Børneteaterfestival

19.-21. september 2003

Horsens Børneteaterfestival er landet næststørste årlige festival og en rent dansk begivenhed.

53 teatre møder op – de fleste af BørneTeaterSammenlutningens medlemsteatre samt særligt inviterede – og afvikler omkring 185 forestillinger i løbet af en lang weekend.

De seneste års tradition tro indledes festivalen fredag med debatforum – lige som Horsens Børneteaterpris på 25.000 kroner uddelles lørdag aften.

Festivalen, hvortil der er gratis adgang til alle forestillinger, er sponsoreret af

Horsens kommune, Vejle Amt og Kulturministeriet. Se oplysninger om debatforum samt det samlede program i annoncerne på side 13 og bagsiden.

Yderligere information: www.boerneteaterfestival.horsens.dk eller tlf. 76 29 23 08.

Den 11. Teaterfestival i Odense

6.-9. november 2003

Med et års forsinkelse optages de biennale teaterfestivaler i Odense nu med deres blanding af udenlandske gæstespil og udvalgte danske forestillinger.

Det samlede program med forestillinger og workshops med mere er

ved at blive udarbejdet. Festivalens hovedsponsor er Odense Kommune, der har udvidet den sædvanlige støtte fra 250.000 til 350.000 kroner.

Festivalen arrangeres af en styregruppe, bestående af repræsentanter for de lokale teatre. Gadesjakked, Skægspire og Odense Inter-

nationale Musikteater (der også repræsenterer FAST, Foreningen Af Små Teatre), samt Odense Kommunes Kultursekretariat og Teatercentrum.

Yderligere information: Camilla.Svenstrup@Gadesjakked, tlf. 66 14 40 21.

NAVNE & NOTER

Korrekationer og beklagelser

Det er lykkedes at få flere fejl sat på tryk i forrige nummer af Børneteateravisen.

I artiklen »Farvel og tak« (side 2-3) beskrives et af de teaterstøttede projekter som »et teater endnu uden navn – så at sige FÅR 302's børneteaterafdeling«. Men projektet har intet at gøre med FÅR 302, udover at der bag det navnløse teater står et tidligere medlem af FÅR302's ensemble.

I skemaet over refusionsgodkendte forestillinger fra seneste showcase (side 16) fremgår det fejlagtigt, at Stine Michaels forestilling, »Ørnen eller Pigen i træet« opnåede refusion. Det gjorde den altså ikke.

I artiklen »En verden til forskel« (side 12-13) omtales BørneTeaterSammenlutningens kvalitetsmodel, »De syv kriterier«, som lan-

ceret i slutningen af 1970'erne, selvom kvalitetsmodellen først blev taget i brug i 1987.

Børneteateravisen beklager misforståelser og fejl.

Nyt medlem af Refusionsudvalget

Det siddende Refusionsudvalg har skiftet et af sine fem medlemmer ud, idet skuespiller Bodil Lassen pr. 1. februar i år er blevet erstattet af scenograf Rikke Juellund.

Næste showcase for refusionsudvalget er i øvrigt 27.-28. september 2003 i Århus og 4.-5. oktober 2003 i København. Ansøgningsfristen er 13. august 2003.

For 2004 er der planlagt showcase 7.-8. februar i Århus og 14.-15. februar i København.

Yderligere information: www.kunstsekretariatet.dk

Bliv animations-pædagog

Med studiestart 1. februar 2004 tilbydes nu for første gang i Danmark en uddannelse som animationspædagog. Uddannelsen, der har en varighed på tre et halvt år, vil foregå i et tæt samarbejde med Thy Teater i Hanstholm, der har gennemført egentlig uddannelsesforløb i det professionelle dukketeater-fag.

Det er Viborg-Seminarieret Thisted-afdeling, der udbyder den SU-berettigede uddannelse, som udover traditionelle pædagogik-fag i særlig grad fokuserer på animation som kommunikationsbegreb og som vil have alle de praktiske og kunstneriske aspekter med i uddannelsen.

Færdiggjældende animationspædagoger forventes at få beskæftigelse på det »almindelige« arbejdsmarked for pædagoger. Ansøgningsfrist for kvote-1 er 15. juli.

NYEBØGER

Vejentil Kunstrådet

Professor Jørn Langsted belyser med publikationen »Kunstrådet« hele det kulturelle forløb frem mod lovetagelsen af oprettelsen af Kunstrådet – der indleder sit virke 1. juli i år.

For faste læsere af Børneteateravisens kulturelle oversigtsartikler og ikke mindst Langsteds klummer vil meget være (gen)kendt stof, men på de knapt 200 sider har Langsted dels samlet alle de kulturelle dokumenter, dels sine egne diskussionsoplæg og skrivelser om Kunstrådet på en rimeligt overskueligt og informativ facon.

Jørn Langsted: Kunstrådet. 194 sider. Aarhus Universitet. 194 sider. Fås gratis - dog skal man fremsende kr. 20 i porto til forsendelse. Adresse: Kulturelt Forskningscenter, Langelandsgade 139, 8000 Århus C. Tlf. 89 42 11 11.

Med på en lytter

Skuespilleren og instruktøren Vigga Bro og musikeren Erik Moseholm har turneret landet tyndt med forestillingen med den opbyggelige titel, »Livet går sin gang... og snart skal man jo dø«, hvor Vigga Bro bruger sit uforlignelige fortælle-gen-

mens Erik Moseholm sætter bas til.

Bro og Moseholm kalder det selv en musikfabel om døden, livet og kærligheden. Selve historien er en i bund og grund banal historie om den selvmådede rigmand Lars Olsen, der overlader rigdom og virksomhed til sin – viser det sig – onde datter og derefter svigter sin anden datter, sin bedste ven og sin kæreste foruden sig selv, men fortællingen er da også bare en ramme for det vigtigste: Det talte ord, den ledsagende musik og den fine stemning.

Vigga Bro og Erik Moseholm: Livet går sin gang... og snart skal man jo dø. 47 sider samt 2 cd'er. kr. 148. DRAMA.

(Andre) nye stykker fra Drama

• **Kim Fupz Aakeson:** Kollision. 79 sider. kr. 148. Om roveri og resignation og jordens mulige undergang.

• **Kaj Himmelstrup:** Palæet. 97 sider. kr. 148. Blankvers-stykke om kulturkampen mellem liberalismen og dens modstandere.

• **Kasper Hoff, Pablo Henrik Llambias, Thor Bjørn Krebs, Jakob Weis, Christian Løllike:** Fem øjeblikke. 66 sider. kr. 148. Fem spil fra Radio Dramas workshop, opført oktober 2002.

• **Erling Jepsen:** Anna og tyngdeloven. 99 sider, kr. 148. Videreudgivet af den sande farce om Anna Castberg og kunstmuseet Arken. Stykket havde premiere på Aarhus Teater i 2001.

• **Carlo Gondoni:** Tvillingerne fra Venezia & En tjener - to herrer. To stykker (fra 1746 og 1747) af den italienske komediemester. Oversat og kommenteret af Bent Holm.

• **Mikkel Hede:** Sexklub Danmark. 82 sider, kr. 148. Om virkelighed og fantasi i sexklubben.

• **John B. Keane:** En brud så smuk. 92 sider, kr. 148. Oversat af Kaj Nissen. Om Irland i fattigdommens og masseemigrationens tidsalder. Opført på The Abbey Theatre i 1958.

• **Fernando Arrabal:** Claudel og Kafka. 61 sider, kr. 148. Oversat af Viveca Tallengren. Den spanske dramatikers hyldelse til to af sine inspirationskilder.

• **Kaj Nissen:** Plakulori på prøve. 90 sider, kr. 148. Ungdomsmusical i form af politisk dyrefabel. Opført på Sønderborg Gymnasium og HF-kursus.

• **Thor Bjørn Krebs:** 10. B. 54 sider, kr. 78. Ungdomsstykke om – ungdom. Opført af KLIMA i Ballerup.

RepertoireNyt

Teater Refleksion
Sintrupvej 11 a
8220 Brabrand
86 24 05 72

Den lille dreng og løven

Aldersgruppen på Teater Refleksions nyeste forestilling »Den lille dreng og løven« ændres fra 4-10 år til 4-9 år.

Teatret kan endvidere oplyse en ny prisklasse, som er 6.400 kr. for 80 tilskuere.

Der er stadig mulighed for at købe forestillingen til kr. 5.600, men dette er kun for 60 tilskuere, samt kr. 4.525 for 50 – sidst nævnte gælder dog kun for dobbeltforestillinger.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 182

Comedievognen
Griffenfeldsgade 7A
2200 København N
Tlf. 35 36 61 22

All you need

Forestillingen optræder med forkert pris i den nye udgave af Den Røde Brochure. Korrekte tal er:

Kr. 9.000 ved max 150 personer
Kr. 11.000 ved max. 200 personer

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 49

De otte spirer i dramatikereprojektet er klar til at springe ud i fuldt flor: Forrest Jacob Melander, Mie Olsen og Lasse Bo Hindberg, Bagest Ulrikke Strandbygaard, Christina Mauer, Linda Klein, Majbrit Christiansen og Rikke Amby

Dramatikerspirer i stadig vækst

Mens stort set alle landets børneteatre drog til festival 2003 i Kolding, samledes dramatikerspirerne fra BørneTeaterSammenslutningens væksthusprojekt »hjemme« på Odsherred Teatercenter for at arbejde med de sidste detaljer i deres adaptionstykke- og sætte afslutningsprojektet igang, STYKKET.

Styregruppen og projektlederen er i fuld gang med at piske spirerne igennem frem til en spektakulær afslutning på dramatikervæksthuset til december. Her er alle BTS-teatrene inviteret til præsentation, readings, diskussioner m.m. – ikke mindst i deres genskab af kommende aftagere af de nyudsprungne dramatikere.omedievognen

PIGEBANDEN
en sand beretning om sammenhold og svigt

"stærkt teater for unge"
"fremragende katalysator til nødvendig dialog"
"skuespillerhåndværket er i top"
"et stof der taler direkte til sin unge målgruppe"

fra 13 år (7. klasse)
turné sept. - okt. 2003 samt april 2004

DET STORE STILEHÆFTE
en ubarmhjertig overlevelsesdagbog

Det er krig. To drenge skriver deres oplevelser ned i et stort stilehæfte. Men med ét absolut navn: kun kendsgerninger, ingen følelser - isende ubarmhjertigt, befriende usentimentalt.

fra 14 år (8. klasse)
Smedehallen, Vanløse: 17.9 - 4.10. 2003
turné 6.10. - 1.11. 2003 samt nov. - dec. 2004

HISTORIEN OM DEN LILLE FARBROR
historie om den vanskelige kunst at finde en ven

Danmarks Teaterforeningers Børneteaterpris 2002
"et under af en forestilling"
"pragfuld, musikalsk dramatisering og fremragende skuespilpræstationer"
"en perleoplevelse for både store og små"

fra 5 år (børnehaveklasse)
turné nov. - dec. 2003

PRINSESSEN PÅ ÆRTEN
en grotesk gendigtning af et klassisk eventyr

Prinsen og prinsessen, dronningen og ærten: i en blanding af visuel teater, mime og tango, undersøger de eventyret som legende barn gør det - lystbetonet og fuldstændig respektløst.

fra 8 år (2. klasse)
Smedehallen, Vanløse: 17. - 20. marts 2004
turné: 22.3. - 3.4. 2004 samt sept. - okt. 2004

THEATER LA BALANCE

tlf. 38 79 28 22
post@labalance.dk www.labalance.dk

Teater Refleksion

Den lille dreng og løven

Med fortælling, dukkespil, skyggespil, lys og live musik fortælles historien om, hvordan landsbyens mindste dreng viste det største mod, da det virkelig gjaldt.

...gåsehud på bænkerækkerne, JP Århus
...en meget "stor" historie, Århus Stiftstidende
...et lille heltekvad om skjulte styrker og mod, om ensomhed, og om betydningen af at være social, Århus Stiftstidende

For de 4-10 årige

Turnéperiode: 15. september - 23. november 2003

Århus Festuge 2003:
Teater Refleksion, Sintrupvej 11 a, Brabrand,
Billetbestilling: 86 24 05 72

København den 1. - 6. nov. 2003:
Teatret Zeppelin, Valdemarsgade 15, Kbh. V.,
Billetbestilling: 33 22 04 78

Teater Refleksion · Tlf: 86 24 05 72 · www.refleksion.dk

2003 - 2004

Stationære forestillinger

Pjerrot
22. sep. - 11. okt. 2003

Luft under vingerne
1. dec. - 14. dec. 2003

Ragnarok - om Nordens Guder
12. feb. - 6. mar. 2004

Turné forestillinger

Pjerrot (kun på Taastrup teater)
16 okt. - 24. okt. 2003

Det store tids-tyveri
november 2003

Luft under vingerne
forår 2004

Skræddersyet
hele sæson 2003/2004

TEATRET
TREKANTEN

Vedelsgade 25 · 7100 Vejle
Tlf. +45 7643 3701
Billet tlf. +45 7640 8100
Fax +45 7572 4334
E-mail: trekanten@vejle.dk
www.teatrettrekanten.dk

HORSENS BØRNETEATERFESTIVAL 2003

Gratis billetter til alle forestillinger

FREDAG DEN 19. SEPTEMBER:

Odsherred Teater	Hane Hop	8-11 år	16.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 215
Randers Egnsteater	Det er ganske Vist	4-9 år	16.00	45 min.	Kunstmuseet/billedskolen
Randers Egnsteater	Kludedukken	1.5-4 år	16.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 512
Skægspire	Blinke lille Stjerne	1.5-4 år	16.00	30 min.	Midtbykolen/lok. 302
Barkentins Teater	Møgfulgen	4-9 år	16.30	40 min.	Biblioteket/mødesalen
Teatret Trekanten	Skræddersyet	4-6 år	16.30	45 min.	Midtbykolen/lok. 210
Det Lille Turneteater	Nattergalen	5-9 år	17.00	40 min.	Bus v/Rådhuset
Nørregaards Teater	Lidt af det Hele	3-6 år	17.00	45 min.	Kilden/sal 2
Odsherred Teater	Svinestien	14 år og op	17.00	60 min.	Fritidscentret
Teater 2 Tusind	Drøngen som ville være Menneske	9-12 år	17.00	60 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Randers Egnsteater	PIP	5 år og op	17.00	35 min.	Udendørs v/Horsens Ny Teater
Vester 60	En dag i Sengen	2-4 år	17.00	30 min.	Komediehuset, 1. sal
Teater Vestvolden	Med hest, habit og Hænder	5-10 år	17.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 203-204
Jomfru Ane Teater	Sneglen og Mariehønen	3-6 år	17.00	45 min.	Midtbykolen/fælleslokale
Artibus	Arme Anton	8-12 år	17.30	50 min.	Midtbykolen/D-gym
Vestervind	Sko	9 år og op	17.30	45 min.	Vitus Bering
Jytte Abildstrøms Teater	Tak Skæbne	6 år og op	17.30	60 min.	Håndværkerforeningen/salen
Theater La Balance	Pigebanden	13 år og op	17.30	60 min.	Midtbykolen/formning
Jytte Abildstrøms Teater	Kassekammerater	3-6 år	18.00	50 min.	Biblioteket/2. sal
Det Fortællende Teater	Bjovulf	6 år og op	18.00	60 min.	Kunstmuseet/1. sal
Mariehønen	Et stenkast Herfra	12 år og op	18.15	50 min.	Sct. Ibs Skole
Gruppe 38	Den lille pige med Svovstikkerne	7 år og op	18.30	45 min.	Rådhuset
Teater Refleksion	Den lille dreng og Løven	4-10 år	19.00	40 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Dukke-teatret Svantevit	Prinsessen på Ærten	5 år og op	19.00	50 min.	Midtbykolen/lok. 218
Teatret Møllen	Richard III	15 år og op	19.00	60 min.	Kilden/salen
Teatergruppen Replikken	Porno	16 år og op	19.00	45 min.	Håndværkerforeningen/rød salon
Fair Play	For guds Skyld	10 år og op	19.00	50 min.	Midtbykolen/P-gym
Jytte Abildstrøms Teater	Rub og Slub	6-9 år	19.00	40 min.	Midtbykolen/håndarbejde
Mister Jones	Dracula	11-16 år	19.00	60 min.	Lille-Midt/ndre gym.

LØRDAG DEN 20. SEPTEMBER:

Jomfru Ane Teater	Sneglen og Mariehønen	3-6 år	09.00	45 min.	Midtbykolen/fælleslokale
Theatret Thalias Tjenere	Lommeoraklet	8 år og op	09.00	50 min.	Lille-Midt/øvre gym.
Barkentins Teater	Møgfulgen	4-9 år	09.15	40 min.	Biblioteket/mødesalen
Jytte Abildstrøms Teater	Tak Skæbne	6 år og op	09.15	60 min.	Håndværkerforeningen/salen
Teater 2 Tusind	Drøngen som ville være...	9-12 år	09.30	60 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Teater 83	Små Historier	1.5-4 år	09.30	30 min.	Kilden/sal 1
Skægspire	Blinke lille Stjerne	1.5-4 år	09.30	30 min.	Midtbykolen/lok. 302
Mariehønen	Et stenkast Herfra	12 år og op	09.30	50 min.	Sct. Ibs Skole
Det Fortællende Teater	Bjovulf	6 år og op	09.30	60 min.	Kunstmuseet/1. sal
Teater Vestvolden	Med hest, habit og Hænder	5-10 år	09.30	40 min.	Midtbykolen/lok. 203-204
Dukke-teatret Svantevit	Prinsessen på Ærten	5 år og op	09.30	50 min.	Midtbykolen/lok. 218
Gruppe 38	Den lille pige med Svovstikkerne	7 år og op	10.00	45 min.	Rådhuset
Teatergruppen Replikken	Porno	16 år og op	10.00	45 min.	Håndværkerforeningen/rød salon
Teater Morgana	Eventyr på Afveje	7-11 år	10.00	40 min.	Kilden/salen
Nørregaards Teater	Lidt af det Hele	3-6 år	10.00	45 min.	Kilden/sal 2
Artibus	Arme Anton	8-12 år	10.00	50 min.	Midtbykolen/D-gym
Det Lille Turneteater	Nattergalen	5-9 år	10.00	40 min.	Bus v/Rådhuset
Jytte Abildstrøms Teater	Rub og Slub	6-9 år	10.00	40 min.	Midtbykolen/håndarbejde
Teater Refleksion	Den lille dreng og Løven	4-10 år	10.00	40 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Jytte Abildstrøms Teater	Kassekammerater	3-6 år	10.15	50 min.	Biblioteket/2. sal
Randers Egnsteater	Kludedukken	1.5-4 år	10.15	40 min.	Midtbykolen/lok. 512
Vester 60	En dag i Sengen	2-4 år	10.30	30 min.	Komediehuset, 1. sal
Randers Egnsteater	Det er ganske Vist	4-9 år	10.30	45 min.	Kunstmuseet/billedskolen
Teatret	Ditto	12 år og op	11.00	60 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Odsherred Teater	Hane Hop	8-11 år	11.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 215
Odsherred Teater	Svinestien	14 år og op	11.00	60 min.	Fritidscentret
Mister Jones	Dracula	11-16 år	11.00	60 min.	Lille-Midt/ndre gym.
Dansk Rakkerpæk	The Limbus Family	7 år og op	11.00	50 min.	Udendørs v/Horsens Ny Teater
Vestervind	Sko	9 år og op	11.00	45 min.	Vitus Bering
Teatret Trekanten	Skræddersyet	4-6 år	11.00	45 min.	Midtbykolen/lok. 210
Skægspire	Blinke lille Stjerne	1.5-4 år	11.00	30 min.	Midtbykolen/lok. 302
Theater La Balance	Pigebanden	13 år og op	11.00	60 min.	Midtbykolen/formning
Barkentins Teater	Møgfulgen	4-9 år	11.15	40 min.	Biblioteket/mødesalen
Fair Play	For guds Skyld	10 år og op	11.15	50 min.	Midtbykolen/P-gym
Dukke-teatret Svantevit	Prinsessen på Ærten	5 år og op	11.30	50 min.	Midtbykolen/lok. 218
Jytte Abildstrøms Teater	Kassekammerater	3-6 år	11.30	50 min.	Biblioteket/2. sal
Det Fortællende Teater	Bjovulf	6 år og op	11.30	60 min.	Kunstmuseet/1. sal
Teater Refleksion	Den lille dreng og Løven	4-10 år	12.00	40 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Teater Vestvolden	Med hest, habit og Hænder	5-10 år	12.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 203-204
Nørregaards Teater	Lidt af det Hele	3-6 år	12.00	45 min.	Kilden/sal 2
Jytte Abildstrøms Teater	Rub og Slub	6-9 år	12.00	40 min.	Midtbykolen/håndarbejde
Tulipan Teatret	Emma i Frugthaven	3-7 år	12.30	35 min.	Sct. Ibs Skole
Teatret Møllen	Richard III	15 år og op	12.45	60 min.	Kilden/salen
Teater 83	Små Historier	1.5-4 år	13.00	30 min.	Kilden/Sal 1
Det Lille Turneteater	Nattergalen	5-9 år	13.00	40 min.	Bus v/Rådhuset
Theatret Thalias Tjenere	Lommeoraklet	8 år og op	13.00	50 min.	Lille-Midt/øvre gym.
Vestervind	Sko	9 år og op	13.00	45 min.	Vitus Bering
Teater Patrascket	Bjørnen som spurgte Hvorfor	6-9 år	13.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 302
Teater 2 Tusind	Drøngen som ville være...	9-12 år	13.00	60 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Teatergruppen Replikken	Tudeprinsen	8-12 år	13.15	45 min.	Håndværkerforeningen/rød salon
Odsherred Teater	Hane Hop	8-11 år	13.30	40 min.	Midtbykolen/lok. 215
Vester 60	En dag i Sengen	2-4 år	13.30	30 min.	Komediehuset, 1. sal
Limfjords-teatret	En. to glassko - Værsko	3-9 år	13.45	45 min.	Midtbykolen/fælleslokale
Gruppe 38	Poul sine Høns	6 år og op	14.00	40 min.	Rådhuset
Theater La Balance	Pigebanden	13 år og op	14.00	60 min.	Midtbykolen/formning
Nørregaards Teater&Corona Dans.	Ved Daggy	12 år og op	14.00	75 min.	Midtbykolen/D-gym
Randers Egnsteater	PIP	5 år og op	14.00	35 min.	Udendørs v/Horsens Ny Teater
Asger Zap Show Teater	Boris og den glade Løve	5-9 år	14.00	40 min.	Kunstmuseet/billedskolen

Den 19. - 21. september

Billetbestilling for arrangører og teaterfaglige repræsentanter kan ske på telefon 7011 1411 mandag - torsdag kl. 09.00-13.00, lukket fredage samt uge 27, 28, 29, 30 og 31.

Halvdelen af alle billetter til de enkelte forestillinger er reserveret til arrangører og teaterfaglige repræsentanter for det professionelle børneteater. Der udleveres maksimalt 2 billetter til den enkelte forestilling.

Billetbestilling for publikum fra den 9. august på telefon 7011 1411. Ekstraordi-

nært i weekenden den 9. og 10. august kl. 10.00-16.00, herefter mandag - torsdag kl. 09.00-13.00 - fredag lukket. Halvdelen af alle billetter til de enkelte forestillinger er reserveret til publikum. Der kan maksimalt bestilles 5 billetter pr. forestilling, (3 stk. til forestillinger for 1,5-4 år), og der kan maksimalt bestilles til i alt 5 forestillinger.

Arrangementer for tilreisende

Fredag og lørdag aften er der mulighed for, for festivalens tilreisende gæster, at deltage i arrangementer med spising. Der er begrænset antal pladser.

53 professionelle teatre - ca. 185 forestillinger for alle aldersgrupper. Oplysning og billetbestilling på telefon 7011 1411

LØRDAG DEN 20. SEPTEMBER:

Teatret	Ditto	12 år og op	14.00	60 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Teatret Lampe	Den grimme Ælling	2-5 år	14.30	35 min.	Biblioteket/mødesalen
Musikteatret Undergrunden	Hans og Grete	3-10 år	15.00	40 min.	Midtbykolen/håndarbejde
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4-9 år	15.00	40 min.	Lille-Midt/ndre gym.
Teater Patrascket	Bjørnen som spurgte Hvorfor	6-9 år	15.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 302
Randers Egnsteater	Den lille bjørn som ikke kunne...	1.5-4 år	15.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 512
The Royal Shakespeare Company	Macbeth	13 år og op	15.00	70 min.	Vitus Bering
Teatret Trekanten	Skræddersyet	6-10 år	15.00	45 min.	Midtbykolen/lok. 210
Teater Rio Rose	Uccellini	1.5-5 år	15.00	35 min.	Midtbykolen/lok. 203-204
Tulipan Teatret	Emma i Frugthaven	3-7 år	15.15	35 min.	Sct. Ibs Skole
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1.5-4 år	15.30	30 min.	Midtbykolen/lok. 218
Mariehønen	Prins Vat	4-10 år	15.30	40 min.	Kilden/sal 2
Teater 83	Små Historier	1.5-4 år	15.45	30 min.	Kilden/sal 1
Holbæk Egnsteater	KAOS - here we come	13 år og op	16.00	45 min.	Midtbykolen/P-gym.
Musikteatret LOCA	Prinsessen der ikke kunne Vokse	5-10 år	16.00	45 min.	Biblioteket/2. sal
Teater Morgana	Eventyr på Afveje	7-11 år	16.00	40 min.	Kilden/salen
Egnsteatret Masken	UPS - eller hvordan det første brev...	5-10 år	16.00	45 min.	Fritidscentret
Det Fortællende Teater	Hvem der først bil i vred	6 år og op	16.00	60 min.	Kunstmuseet/1. sal
Jomfru Ane Teater	Miq og mit Monster	3-6 år	16.00	45 min.	Lille-Midt/øvre gym.
Det Lille Turneteater	Odysseus	9 år og op	16.15	65 min.	Midtbykolen/formning
DRT	Himmelflugt	6-11 år	16.30	45 min.	Komediehuset/1. sal
Teaterasken	2002 nats eventyr, eller historien...	11 år og op	16.45	50 min.	Midtbykolen/lok. 215
Teatret Lampe	Den grimme Ælling	2-5 år	16.45	35 min.	Biblioteket/mødesalen
Musikteatret Undergrunden	Hans og Grete	3-10 år	17.00	40 min.	Midtbykolen/håndarbejde

LØRDAG DEN 20. SEPTEMBER:

Teatret Trekanten	Det store Tidstyveri	9-13 år	09.30	45 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Limfjords-teatret	En. to glassko - Værsko	3-9 år	09.30	45 min.	Midtbykolen/fælleslokale
Teater Rio Rose	Uccellini	1.5-5 år	09.30	35 min.	Midtbykolen/lok. 203-204
Teater 83	Små Historier	1.5-4 år	09.30	30 min.	Kilden/sal 1
Asger Zap Show Teater	Boris og den glade Løve	5-9 år	09.30	40 min.	Kunstmuseet/billedskolen
Holbæk Egnsteater	KAOS - here we come	13 år og op	09.30	45 min.	Midtbykolen/P-gym.
Teatret Møllen	Mutter Courage	14 år og op	10.00	120 min.	Kilden/salen
Mariehønen	Prins Vat	4-10 år	10.00	40 min.	Kilden/sal 2
DRT	Himmelflugt	6-11 år	10.00	45 min.	Komediehuset/1. sal
Egnsteatret Masken	UPS - eller hvordan det første brev...	5-10 år	10.00	45 min.	Fritidscentret
Teatergruppen Replikken	Tudeprinsen	8-12 år	10.00	45 min.	Håndværkerforeningen/rød salon
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1.5-4 år	10.00	30 min.	Midtbykolen/lok. 218
Teatret Lampe & Limfjords-teatret	Franksbrød i Himlen	3-8 år	10.00	45 min.	Biblioteket/mødesalen
Teater Vestvolden	Dørmand	14 år og op	10.00	90 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Jomfru Ane Teater	Miq og mit Monster	3-6 år	10.00	45 min.	Lille-Midt/øvre gym.
Nørregaards Teater&Corona Dans.	Ved Daggy	12 år og op	10.30	75 min.	Midtbykolen/D-gym
Randers Egnsteater	Den lille bjørn som ikke kunne...	1.5-4 år	10.30	40 min.	Midtbykolen/lok. 512
Teatro Dos Mil	Pelle Erobreren	7-15 år	10.45	60 min.	Sct. Ibs Skole
Gruppe 38	Poul sine Høns	6 år og op	11.00	40 min.	Rådhuset
Teatret på Hjul	På en lille Gren	1.5-4 år	11.00	30 min.	Midtbykolen/lok. 302
Teaterasken	2002 nats eventyr, eller historien...	11 år og op	11.00	50 min.	Midtbykolen/lok. 215
Randers Egnsteater	PIP	5 år og op	11.00	35 min.	Udendørs v/Horsens Ny Teater
Mister Jones	De 3 bukke Bruse	4-9 år	11.00	40 min.	Lille-Midt/ndre gym.
Det Fortællende Teater	Hvem der først bil i vred	6 år og op	11.00	60 min.	Kunstmuseet/1. sal
Randers Egnsteater	Der hvor skoen Trykker	6-12 år	11.00	45 min.	Horsens Ny Teater/lille scene
Teater 83	Små Historier	1.5-4 år	11.30	30 min.	Kilden/sal 1
Musikteatret LOCA	Prinsessen der ikke kunne Vokse	5-10 år	12.00	45 min.	Biblioteket/2. sal
The Royal Shakespeare Company	Macbeth	13 år og op	12.00	70 min.	Vitus Bering
Teatret Trekanten	Skræddersyet	9-12 år	12.00	45 min.	Midtbykolen/lok. 210
Musikteatret Undergrunden	Den lille tykke Hest	2.5-5 år	12.00	30 min.	Midtbykolen/håndarbejde
Madam Bach	Jeg skriver kun Mesterværker	13 år og op	12.00	50 min.	Midtbykolen/formning
Comedievognen	Kønen i Muddergroften	6-10 år	12.45	45 min.	Håndværkerforeningen/salen
Asger Zap Show Teater	Boris og den glade Løve	5-9 år	12.30	40 min.	Kunstmuseet/billedskolen
Theatret Thalias Tjenere	Snart	8 år og op	13.00	40 min.	Midtbykolen/P-gym
Teatret Trekanten	Det store Tidstyveri	9-13 år	13.00	45 min.	Horsens Ny Teater/sal 3
Teatret Møllen	Mutter Courage	14 år og op	13.00	120 min.	Kilden/salen
Teater Rio Rose	Uccellini	1.5-5 år	13.00	35 min.	Midtbykolen/lok. 203-204
Jomfru Ane Teater	Miq og mit Monster	3-6 år	13.00	45 min.	Lille-Midt/øvre gym.
Teater Konkylje	Fyrtejøet	3 år og op	13.15	45 min.	Fritidscentret
Limfjords-teatret	En. to glassko - Værsko	3-9 år	13.30	45 min.	Midtbykolen/fælleslokale
Teater Vestvolden	Dørmand	14 år og op	14.00	90 min.	Horsens Ny Teater/store sal
Vestervind	Med livet i Kufferten	9 år og op	14.00	45 min.	Midtbykolen/D-gym
Mariehønen	Prins Vat	4-10 år	14.00	40 min.	Kilden/sal 2
Det Fortællende Teater	Hvem der først bil i vred	6 år og op	14.00	60 min.	Kunstmuseet/1. sal
Det Lille Verdens Teater	Da fuglene fik Farver	1.5-4 år	14.00	30 min.	Midtbykolen/lok. 218
Musikteatret Undergrunden	Den lille tykke Hest	2.5-5 år	14.00	30 min.	Midtbykolen/håndarbejde
Dansk Rakkerpæk	The Limbus Family	7 år og op	14.00	50 min.	Udendørs v/Horsens Ny Teater
Madam Bach	Jeg skriver kun Mesterværker	13 år og op	14.00	50 min.	Midtbykolen/formning
Teatret Lampe & Limfjords-teatret	Franksbrød i Himlen	3-8 år	14.00	45 min.	Biblioteket/mødesalen
Teaterasken	2002 nats eventyr, eller historien...	11 år og op	14.30	50 min.	Midtbykolen/lok. 215
Teatro Dos Mil	Pelle Erobreren	7-15 år	14.30	60 min.	Sct. Ibs Skole
Teatret på Hjul	På en lille Gren	1.5-4 år	14.45	30 min.	Midtbykolen/lok. 302
Comedievognen	Kønen i Muddergroften	6-10 år	14.45	45 min.	Håndværkerforeningen/salen
Gruppe 38	Poul sine Høns	6 år og op	15.00	40 min.	Rådhuset
Randers Egnsteater	Den lille bjørn som ikke kunne...	1.5-4 år	15.00	40 min.	Midtbykolen/lok. 512
Musikteatret LOCA	Prinsessen der ikke kunne Vokse	5-10 år	15.00	45 min.	Biblioteket/2. sal
DRT	Himmelflugt	6-11 år	15.00	45 min.	Komediehuset/1. sal
Theatret Thalias Tjenere	Snart	8 år og op			